

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7226

Joi 19 ianuarie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI

- Constructorii din Baia Mare au rămas în urmă și s-au resemnat
- Cum se învață gramatica formelor artistice?
- PE URMELE FORMAȚILOR ARTISTICE „FANTOMĂ”

- FOLETON: De ieri sînt Bona parte!
- Gripa și alte viroze respiratorii în sezonul actual
- Faptul divers

CUM CALIFICAȚI CONDUCERILE ÎNTREPRINDERILOR CARE TĂNUIESC REZERVELE INTERNE?

Atingerea unei înalte eficiențe în activitatea economică a unei întreprinderi, creșterea nivelului ei calitativ se obțin prin fixarea unor indicatori de plan conștincțioși, evoluțivi, care să nu bată pasul pe loc. Este tocmai ceea ce s-a făcut în unitățile industriale, cînd colectivele au dezbătut prevederile planului pe 1967, luîndu-și angajamente însoțite în întrecerea socialiste.

Asigurarea unei corelații mobilizatoare între potențialul tehnic și de forță de muncă și contribuția la satisfacerea intereselor generale ale economiei nu e compatibilă cu tendința anumitor conducători tehnico-administrativi, care — uneori, chiar sub oblăduirea forurilor de resort — caută să-și rezerve condiții comode de îndeplinire a planului și prevăd să realizeze, la sarcina de reducere a prețului de cost și la beneficii, cifre ușor de atins. Aceasta înseamnă, în ultimă analiză, frustrarea economiei de realizări superioare. Creștin împresia falsă că au depus mari eforturi, întreprinderile care uzează de astfel de practică realizează depășiri considerabile de plan — pentru care încasează premii consistente — cînd, de fapt, nu toate canalele de creștere a producției, beneficiilor și rentabilității funcționează optim, iar mijloacele tehnice din dotare nu sînt utilizate la capacitatea maximă.

Urmărind câteva dintre aceste cazuri, precizăm în capul locului că fiecare din actele care „argumentează” asemenea nivele scăzute la indicatorii înscrși în plan, au fost întocmite cu gîrea conducerilor

respective. În proiectul de plan financiar pe 1967 — e foarte probabil ca datele să rămîină definitive — Uzina de medicamente București, contrar altor întreprinderi și exagerînd consumurile specifice de materiale, volumul amortizărilor și al cheltuielilor de desfacere, comparativ cu rezultatele din anul trecut, a planificat costuri mai mari cu peste 3.800.000 de lei. Numai la materiale, suma acestor exagerări se ridică la 625.000 de lei. Cît privește amortizările, umflînd volumul mijloacelor fixe care vor exista în realitate, în tot cursul anului, conducerea uzinei le-a amplificat cu 1.292.000 de lei. Chiar dacă se schimbau condițiile de producție și tot nu era justificată o asemenea amplificare de cheltuieli, întrucît orice întreprindere trebuie să meargă spre mai bine — aceasta e legea și tendința dezvoltării economiei noastre. Dacă ținem seama că în acest an uzina va lucra în condiții similare cu cele din anul trecut, scopul urmărit este clar și corespunde așteptărilor: asigurarea unei vieți ușoare, menținerea în vigoare a practicii de îndeplinire a rezervelor interne și scoaterea lor în iveală, cu încetinitorul, din „sacul cu minuni”.

Sau, să abordăm cazul Uzinei metalurgice, tot din Capitală. Peste cîteva timp, ea va implini un an de existență. În unele domenii, anul trecut, ea a demarat bine. De ce atunci, în loc ca în 1967 să se persevereze pe calea valorificării materiilor prime, de exemplu, s-au prevăzut, la unul dintre produse, și anume oțel-carbon, consumuri de materiale cu 1.969.000

de lei mai mari față de proiectul tehnic și cu 898.000 de lei mai mult decît s-a realizat în 1966? Aceasta înseamnă, cel puțin, renegarea propriilor posibilități. Iată, spre exemplificare, nivelul de consumuri specifice, la trei dintre materialele necesare fabricării oțelului-carbon:

Materialul	Diferențe de consum specific față de proiect	
	Realizat 1966	Plan 1967
Var	-16,85	+6
Minerul de fier	+2,91	+5
Florură de calciu	-0,69	+3

E vizibil defectuos modul de stabilire a consumului specific pentru acest an. De aceea, potrivit sarcinilor definitive de plan pe 1967, se impune ca conducerea uzinei să revizuiască și să alinieze nivelele de consumuri specifice corespunzător documentației tehnice. Ce ar fi, e o chestiune de competență și de ambiție, dacă s-ar stabili niște nivele chiar mai mici decît cele din proiect? Rezerve există. Dovada: rezultatele din 1966.

De fapt, la această uzină, aparținînd Ministerului Industriei Metalurgice, nu numai în domeniul reducerii consumurilor specifice trebuie să se acționeze cu hotărîre. Anul trecut, ea a fost planificată să lucreze cu pierderi în valoare de circa 15.000.000 lei. — Nu ne-am încadrat în acest nivel, spunea tov. Ion Ioniță, șeful serviciului plan al uzinei. După calcule de plan acum, ele se ridică la 26—27 milioane lei. — Excludem consumurile specifice. Atunci, căror cauze se datorează depășirea nivelului de pierderi planificate?

Le numesc pe cele principale. Cîteva milioane lei din cauza costurilor la aprovizionarea cu energie electrică, alte milioane de lei datorită prețurilor mai mari decît cele stabilite la procurarea utilitatilor de turnare și a varului, 1,2 milioane lei pierderi din rebuturi, circa 1,5 milioane alte cheltuieli neproductive.

— În 1967, desigur, nu veți mai lucra cu pierderi. — Din păcate, poate tocmai în 1968. În acest an, forul tutelar ne-a fixat să lucrăm, în continuare, cu pierderi planificate de... 18 milioane lei.

Ne oprim aici cu dialogul. Se vede clar că uzina e în contrapunct cu eforturile pe care alte întreprinderi le fac.

**Dan NEDELCU
Petra MATEESCU**

(Continuare în pag. a III-a)

Angajamente pentru RIDICAREA NIVELULUI CALITATIV AL ACTIVITĂȚII ECONOMICE

Fabrica de mașini unelte și agregate — București

Cu prilejul dezbaterii cifrelor de plan pe 1967, colectivul Fabricii de mașini-unelte și agregate București

- 2.000.000 lei la producția globală;
- 1.800.000 lei la producția marfă vîndută și încasată;
- 1 la sută la productivitatea muncii;
- 500.000 lei economii la prețul de cost;
- 750.000 lei beneficii.

Un obiectiv însemnat al angajamentului îl constituie rentabilizarea în acest an a întregii producții de mașini-unelte fabricate de uzină. De asemenea, va fi modernizat strungul carusel cu diametrul de

1.250 mm., se vor livra la export, peste plan, două strunguri carusel cu diametrul de 1.250 mm și se va asimila în fabricație, cu 30 de zile înainte de termenul planificat, mașina portaltă de frezat P.L.P. 630.

Uzina „Electroputere”

Demonstrînd contribuția din plan la îndeplinirea sarcinilor stabilite de recenta plană a C.C. al P.C.R., la realizarea unor produse de înaltă tehnicitate, la care toată de metal

- 20 motoare electrice;
- 2 generatoare electrice;
- 50 MVA transformatoare de forță.

Indicatorii planului vor fi depășiți cu:

- 8.000.000 lei la producția globală;
- 6.000.000 lei la producția marfă vîndută și încasată;
- 1.000.000 lei economii la prețul de cost;
- 1.000.000 lei beneficii.

De asemenea, se vor economisi 200 tone de metal.

Pentru ridicarea nivelului activității economice a întreprinderii, vor fi aplicate numeroase măsuri tehnico-organizatorice în vederea valorificării de noi rezerve interne, îmbunătățirii calității produselor, realizării exemplare a planului de export, creșterii productivității muncii, reducerii cheltuielilor de producție utilizării mai judicioase a mașinilor, materialelor și energiei electrice.

Întreprinderea de foraj Ploiești

Petrolistii întreprinderii de foraj din Ploiești, animați de dorința de a îndeplini și depăși sarcinile mobilizatoare de plan ce le revin pe

acest an, s-au angajat să realizeze peste prevederile:

- 3.500 m foraj;
- 1.800.000 lei economii la prețul de cost;
- 2 la sută la viteza de foraj.

În centrul atenției colectivului va sta reducerea consumurilor specifice de materiale, combustibil și energie. Prin exploatarea mai ra-

țională a instalațiilor și prin reducerea pierderilor la manipulare

(Continuare în pag. a III-a)

Vrednici gospodari ai satelor propuși candidați ai F.D.P.

Animator al acțiunilor obștești

Comuna Pojorita din regiunea Suceava se întinde la poalele muntelui Mestecăniș. Privirile trecătorilor sînt atrase nu numai de pitorescul peisajelor, ci și de înfățișarea gospodărească a caselor și ulitelor.

Alegătorii — muncitori de pădure și crescători de animale — s-au adunat pentru a-l desemna candidat în alegerile comunale pe muncitorul forestier Florea Dragoș.

— Cunoaștem cu toții — a spus în cuvîntul său Ion Timbău — contribuția pe care a adus-o tovarășul Florea Dragoș la electrificarea circumscripției, la modernizarea ulitelor satului și la alte acțiuni de folos obștești.

Și alți vorbitori, printre care Constantin Bursuc, Filip Perhan, au arătat că Florea Dragoș, pe lângă faptul că este un muncitor fruntas, are și calități de bun gospodar.

(Continuare în pag. a III-a)

La Ploiești a fost dată integral în exploatare

O mare stație de centralizare electrodinamică

Cea mai mare stație de centralizare electrodinamică a fost dată în exploatare cu înfraga sa capacitate și la termenul prevăzut în nodul de cale ferată de la Ploiești. Automatizarea celor 242 de macazuri, manevrate de la 7 posturi de comandă, reduce timpul de trecere prin triajul stației, a unui tren de la 8—9 minute la numai cîteva secunde. Această instalație se înserice în cadrul lucrărilor de modernizare și sistematizare prevăzute aici pentru electrificarea ultimului tronson de cale ferată, Ploiești-București, care leagă Brașovul cu Capitala, lucrări ce au intrat în faza finală.

ANCHETA SOCIALA

„VEDETELE” ȘCOLII?

de Mircea SÎNTIMBREANU

Le spunem „vedete” prin bunăvoința ghilimelilor. Și pentru o mai rapidă identificare. Spui „vedetă” și discuția se canalizează dintr-o dată spre un anumit soi de „virfuri”, spre celebritățile deșchiate, performerii „uși din dos”. Ii culgi din dosarul de exmatriculați, din codicile de clasă sau procesele verbale ale consiliilor pedagogice. „Vedetele” în chestiune dau buzza tamsesam în avanscenă, căuțînd să își impună „personalitatea”, să smulgă aplauze, admirația colegilor. Și uneori izbutesc. Căci trebuie precizat de la bun început, „vedetele” școlii nu sînt indivizi sterși, lipsiți de relief. Un elev slab, zbătîndu-se onest și inform în apele stătute ale mediocrității, este, mai degrabă, bucuros de anonim. „Vedetele”, dimpotrivă, își justifică „gloria” prin „personalitate”. (Ghilimelile se fîpup în continuare, ca o

fatalitate, ori de cite ori îi vom caracteriza. Se vorbește, nu întîmplător, de „curajul” lor, de „aureolă”, de „admiratori” etc. Cine sînt aceste „stele” de pe firmamentul unor școli? De unde strălucirea lor temporară și fascinația lor asupra unor colegi gură-cască sau toleranți din partea unor elevi buni? În ce context apar și cum dispar? Sînt ei de admirat?

li admirați sau îi detestați?

Discuțăm cu „secundul” unei vedete, acolit al lui Barbu Butoianu, fost elev în clasa a XI-a la un liceu

din Capitală. Tip athletic, în evidență unui lot de jucări, elegant — haină de piele — Butoianu a lovit nu de mult un student deoarece îl apostrofase în timpul unei ore de practică. — De ce îl admiri? — Pentru că e curajos. — Ce înțelegi prin asta? — E trîznit... Nu se dă niciodată bătut. Eu nu sînt în stare să fac ce face el. Cînd e scos la lecție nici nu se ridică în picioare. — Dați-mi 2, nu știu nimic”, spune. Nu știți niciodată ce surpriză pregătește. Cînd vrea ia 10. — Ai vrea să fii ca el? — Din unele puncte de vedere, da. — I-ai analizat vreodată atitudinea? — Nu.

— Dar colegii? — Nare treabă cu ei... — Acum lipsește. E „trist” fără el în clasă? — Clasa merge mai bine, recunoaște băiatul. — Știi de ce nu vine la școală? — Încă nu a aflat. Îi spunem: a furat o mașină a salvării din fața unei case unde fusese chemată la un bolnav. Era o farsă a lui... A abandonat-o apoi seara, la marginea orașului. — E de admirat? — Acolitul tace. Pare zdrunținat. — Transcriem de pe prima filă a carnetului nostru: — „Niște derbedei!” (Ionețe Paul, părinte a două surori gemene, eleve de liceu). — „Nu îi admiri, dar nici nu mă lupt cu ei. Au popularitate și s-ar crede că o fac din invidie”. (Puiu Suciu, premiant). — „Se impun opiniei prin

singularitate. Au ceva din lupii solitari” (Costache Otescu, profesor, Liceul 36 București). — „Nu-l aprob totdeauna, dar nu mă pot opri să nu-l admir cîteodată” (Delia Avramescu, elevă clasa a XI-a). — „Brițică bună în burduf de chine. Primii lor complicit — dar și victime — sînt propriii lor părinți”. (Anghelescu Marius, președintele unui comitet de părinți). — „Unii sînt capabili de lucruri mari, totuși. Bîbești buni în fond. E o problemă de canalizare a energiei”. (Lidia Ilieșu, profesoară, Liceul I. L. Caragiale, București). — „E adevărat că întrec o situație conflictuală dar mi se pare că un pedagog încercat care stăpînește fenomenul poate profita. Ei merg în sens invers dar pietrele de moară macină cu aceeași condiție”. (Ion Golcea, profesor de limba română liceul șeral Hunezoara).

(Continuare în pag. a II-a)

CINE SÎNT

Din nou geometria a orașului Piatra Neamț

Foto: Gh. Vințuș

RECHIZITORIUL

Pe marginea cărții lui B. Russell „Crime de război în Vietnam”

Groșenior Square este una din acele piețe neliniștite ale Londrei, unde prezenta unui număr mare de poliști nu mai este de mult un fapt obișnuit. Acolo, alături, se înalță ambasada americană, o clădire complet izolată, cu tencuială înaltă de beton ca o tăcușă expusă aedurilor. Ea este obiectiv al unor frecvente demonstrații, punct final al marșurilor cu loțte și al mitingurilor, unde se agită pădurile de pancarte și unde delegațiile din fruntea coloanelor — uneori chiar membri ai Camerei Comunelor — prezintă rezoluții, scrisori sau moțiuni adoptate de manifestații. Proiectul și indignarea față de agresiunea S.U.A. în Vietnam se ridică în valuri în jurul insulei de beton, ca o imagine în mic a ceea ce se petrece la scară mondială. În opinia publică britanică se dezvoltă în ultimul timp o

CORESPONDENȚĂ DIN LONDRA

mișcare de protest împotriva agresiunii și de solidaritate cu poporul vietnamez, mișcare ce cuprinde cele mai diferite curente și tendințe care se manifestă tot mai activ pe scena politică, pe măsură ce scopurile intervenției S.U.A. și proiectele extinderii acesteia capătă adevărată lor semnificație în constituția oamenilor. Acestei conștiințe se adresează acum una din cele mai valoroase cărți demascaatoare apărute în Marea Britanie — „Crime de război în Vietnam” Autorul ei este binecunoscutul filozof Bertrand Russell care, la 95 de ani, găsește încă neispulzibile surse de energie pentru a dezvălui și combate amestecul brutal al unei mari puteri în viața unui popor mic, dar hotărît să-și apere libertatea și independența.

Liviu RODESCU

(Continuare în pag. a V-a)

ANGAJAMENTE 1967

(Urmare din pag. 1)

se vor economisi 200 tone de motorină, iar prin re folosirea materialului lemnos, recuperat la montaje, se vor economisi 35 m c cheresitea.

In vederea indeplinirii angajamentului au fost stabilite o serie de masuri tehnico-organizatorice: organizarea mai judicioasă a lucrărilor de montaj, prin simplificarea fundatiilor, utilizându-se prefabricate din beton și lucrări rapide la 14 sonde; îmbunătățirea regimului de foraj prin folosirea la fiecare sondă a prăjiiilor grele de minimum 100 m, asigurându-se utilizarea agregatelor la întreaga capacitate hidrolică; aplicarea forajului cu jet la 23 de sonde, săpându-se în total 18.000 m; reducerea cu 1 la sută a timpului neproductiv.

Intreprinderea „Flacăra Roșie”

Colectivul Intreprinderii „Flacăra Roșie” din Capitală s-a angajat să depășească prevederile planului pe 1967 cu:

- 8.500.000 lei la producția globală;
- 8.000.000 lei la producția marfă vândută și încasată;
- 2.200.000 lei economii la prețul de cost;
- 2.000.000 lei beneficii;
- productivitatea muncii pe salariat va spori cu 100 lei;
- 5.000 perechi de încălțăminte pentru export.

Acordând o atenție deosebită bunei gospodării a materiei prime, colectivul Intreprinderii s-a angajat să realizeze peste plan, din economii de piele și talpă, 50.000 perechi de încălțăminte, 60.000 articole de marochinării, 30.000 articole de protecție, 25.000 m p piel pentru țete și căptușeli.

Aceste realizări vor fi obținute ca urmare a aplicării unor eficiente măsuri tehnico-organizatorice.

Complexul pentru industrializarea lemnului Comănești

Făcând o analiză temeinică a rezervelor interne ale Intreprinderii, muncitorii, inginerii și tehnicienii Complexului pentru industrializarea lemnului din Comănești au dezbătut cu viu interes sarcinile mobilizatoare ce le revin în cel de-al doilea an al cincinalului. Cu acest prilej, ei au scos la iveală resurse importante menite să asigure valorificarea superioară a masei lemnoase, pe baza cărora s-au angajat să depășească indicatorii planului pe anul 1967 cu:

- 1.350.000 lei la producția globală;
- 1.400.000 lei la producția marfă vândută și încasată;
- 0,5 la sută la îmbunătățirea calității cherestelei rășinoase;
- 1 la sută la îmbunătățirea calității placajelor A plus B plus C;
- 500.000 lei economii la prețul de cost;
- 850.000 lei beneficii;
- 800 m c cheresitea de rășinoase;
- 150 tone plăci fibrolemnoase;
- 10.000 scaune convenționale;
- 80 m c placaj de laq.

In scopul realizării acestor angajamente, s-au prevăzut măsuri tehnico-organizatorice cum sint: extinderea aplicării unor procedee tehnologice noi, aprovizionarea secțiilor cu materie primă de bună calitate și în mod ritmic. De asemenea, va fi continuată acțiunea de ridicare a calificării muncitorilor, de specializare a maistrilor și tehnicienilor. Hotărât să traducă în viață sarcinile ce li revin în lumina Planului C.C. al P.C.R. din 21-23 decembrie 1966, colectivul complexului va depune toate eforturile pentru indeplinirea exemplară a angajamentelor luate în întrecerea socialistă.

Exploatarea minieră Uricani

Analizând temeinic, în spiritul sarcinilor Planului C.C. al P.C.R. din decembrie 1966, posibilitățile de care dispun pentru îndeplinirea prevederilor planului pe acest an, minierii de la Uricani s-au angajat să realizeze în plus:

- 3.000 tone de cărbune cocsificabil;
- 5 kg de cărbune pe post la productivitatea muncii;
- 800.000 lei economii la prețul de cost.

Pentru respectarea angajamentului luat în întrecerea socialistă, cuvânt de onoare dat partidului, vor fi aplicate măsuri tehnico-organizatorice, printre care: creșterea indicatorilor și extensiv de folosire a utilajelor din dotatie, în subteran și la suprafață, prin organizarea mai judicioasă a forțărilor de lucru și ridicarea cunoștințelor profesionale ale muncitorilor care le minuesc; extinderea aplicării metodelor avansate ca, de exemplu, extragerea a două cimpuri de cărbune pe arăp și schimb în abatajele camere; întărirea disciplinei în muncă, crearea unor condiții cât mai bune la fiecare loc de muncă și asigurarea unui grad ridicat de securitate a muncii în subteran.

Minierii de la Uricani sint ferm hotărâți să îmbunătățească conținutul rentabilității producției, să lăvire economii naționale cantități sporite de cărbune la un preț de cost cât mai redus.

Alte întreprinderi

Și-au mai luat angajamente Uzina metalurgică „Valca”, Exploatarea minieră Cărnău, Uzinele textile „30 Decembrie” Arad, Grupul de șantiere București, Complexul de industrializare a lemnului Ploiești, Combinatul de cauciuc Jilava, Intreprinderea forestieră Fălăucea, Depoul de locomotive C.F.R. Oradea, G.A.S. Borănești, regiunea București, Intreprinderea electrotencință-Braș, uzina „Electromagnetica”, Institutul de proiectare pentru industria materialilor și prefabricatelor de construcții, Institutul „Protec-București”, Intreprinderea de foraj Medias, Combinatul de zahăr și ulei „Oltena”, Intreprinderea de montaje conducte magistrale Brașov, Fabrica de medicamente „Tableta”, Direcția regională de transporturi auto-Cluj, Uzina chimică Turda, Institutul de proiectări constructiv de mașini și alte unități economice.

Stațiunile de mașini și tractoare din regiunea București dispun de 9.304 tractoare și numeroase tipuri de mașini agricole. In 1967, numărul lor va spori simțitor, ceea ce va face cu puțință executarea unui volum mai mare de lucrări pe terenurile cooperativelor agricole.

In această perioadă în toate S.M.T.-urile din regiune se execută reparațiile și revizuirile tractoarelor și mașinilor agricole, care vor fi folosite în campania de primăvară. Pentru grăbirea acestor lucrări, în 40 de

ților. De asemenea, la S.M.T.-urile Făcăeni, Fețești, Nanov și altele, în care s-au respectat graficele de reparații în timpul anului, lucrările sint încântate.

Cum s și firesc, cei care nu au respectat graficele de reparații din cursul anului și au amînat aceste lucrări pentru perioada de iarnă n-au apucat nici piese de schimb și mai au de executat un volum mare de reparații. S.M.T. Odolhasca a intrat în iarnă cu 321 tractoare care au nevoie de reparații, din 350 exis-

lul de 9.304 tractoare existente, au intrat în reparații și revizii tehnice 6.712, ceea ce necesită un volum mare de muncă, de piese și materiale, de spațiu de lucru în ateliere. De precizat că viteza de lucru planificată nu s-a realizat pînă la 10 ianuarie decît în proporție de 91 la sută. Sint și cauze obiective. O mare parte din tractoare au lucrat în cîmp pînă la 20 decembrie.

La unele tractoare reparații nu se poate termina, din cauza lipsei unor piese de schimb. Deși necesarul de piese a fost întocmit și depus din timp la întreprinderea de aprovizionare și la Departamentul mecanizării din Consiliul Superior al Agriculturii, lipsese o seamă de piese importante. Pentru tractoarele U 26 și 27, din cel 233 arbori-motor solicitați s-au procurat doar 4 bucăți; pînăoanele de la cutia de viteză s-au asigurat doar în proporție de 10 la sută. Din depozite lipsesc cuplajele pentru pompa de inecție, cureaua de poliester. Această situație există și la tractoarele 650-651. In prezent, lipsesc din depozite 62 repere de piese numai la cele două mărci de tractoare amintite. Această face ca lucrările de reparații să se efectueze anevoios și să nu se asigure o calitate bună a reparațiilor.

Lipsa din depozite a pieselor și materialelor necesare reparațiilor creează o serie de anomalii. Numeroși delegați ai S.M.T. pleacă la uzine și fabrici, făcînd cheltuieli și dîmuri inutile pentru cîte o piesă, două, iar uneori, fără rezultate. Toate acestea duc, în cele din urmă, la întîzierile lucrărilor de reparații și la nesigurarea în funcționarea tractoarelor și mașinilor agricole.

In fiecare stațiune în care lucrările au rămas în urmă se impune o temeinică organizare a muncii. De asemenea, Consiliul Superior al Agriculturii și ministerele furnizoare trebuie să găsească o soluție pentru asigurarea urgentă a materialelor și pieselor de schimb necesare.

Florea CEAUȘESCU
corespondentul „Scintei”

CONSTRUCTORII DIN BAI A MARE AU RĂMAS ÎN URMĂ ȘI S-AU RESEMÎNAT

Între principalele lucrări de investiții care se execută în prezent în orașul Baia Mare, două au o importanță deosebită: poligonul de panouri mari prefabricate și uzina de apă. Poligonul trebuia să fie gata la finele anului trecut, iar uzina de apă în trimestrul II al anului curent. In ce stadiu se află lucrările la cele două unități?

După cum s-a arătat la ultima sesiune a Sfatului popular regional Maramureș — care a analizat în principal stadiul realizării planului de investiții pe 1966 la construcții-montaj — atît pe santierul uzinei de apă, cît și pe cel al poligonului de prefabricate, lucrările sint serios rămase în urmă. Truștul regional de construcții, căruia i s-a încredințat construcția celor două obiective, a demarat anevoios lucrările prevăzute, întîzierile nemişcîndu-le recuperate.

Ne-am deplasat pe santierul poligonului de panouri mari prefabricate. Construcția a început în luna octombrie 1963, dar la scurt timp a fost sistată. Reluate în iunie 1965, lucrările s-au desfășurat cu intermitență din lipsa documentației. Un an mai tîrziu, însă, proiectul inițial suferă modificări esențiale: este schimbată în mare parte tehnologia de fabricație, volumul investițiilor se majorează cu aproape 6 milioane de lei. Ceea ce a urmat este de-a dreptul de neînțeles. Intreprinderile care la început își dăduseră avizul pentru executarea unor lucrări speciale — linia ferată de gară, drumurile de acces, rețelele electrice aeriene — au refuzat să-și respecte obligațiile, impunînd noi soluții tehnice. Discuțiile s-au tîrăgînat luni de zile. Cum și proiectantul — D.S.A.P.C. Maramureș — a întîrziat pregătirea proiectelor, în prezent s-a ajuns la o situație paradoxală. Poligonul este aproape

gata, dar documentația — nu. Nu este mai puțin adevărat însă că în activitatea santierului s-au manifestat lipsuri serioase în organizarea muncii, în aprovizionarea cu materiale și utilaje și forța de muncă. Într-o asemenea situație nici nu este de mirare că planul pe 1966 nu a fost îndeplinit, deși termenul de punere în funcțiune a poligonului a expirat.

Cum din planul pe 1966 au rămas neexecutate investiții în valoare de peste 4 milioane de lei, iar stadiul unor lucrări implică noi amînări, am solicitat pe ing. Gheorghe Ardeleanu, directorul T.R.C. Maramureș, să ne dea explicații.

In afara majorărilor impuse de modificările la proiect, noi am cerut (dar cu ce drept? — n.n.) și un nou termen de punere în funcțiune: 30 iunie 1967. Nici pe acesta nu-l vom respecta. Lipsa macaralei portale, a vagonetilor cu rastar, a compresoarelor de aer și a unor descărcătoare pentru agregate va face imposibilă pornirea producției. Nu ar fi rău dacă statul popular regional, ca beneficiar, ar urgenta livrarea acestor utilaje. Greutăți întîmpinăm și din partea Ministerului Petrolului. Pe baza unui aviz de principiu s-a aprobat ca centrala termică să funcționeze cu gaz metan. La terminarea construcției și la probelor tehnologice, am fost înștiințat că nu ni se mai aprobă combustibilul gazos, ci lichid. Transformarea centralei va necesita lucrări în valoare de peste 200.000 de lei și, implicit, noi amînări.

O situație similară am întîlnit și pe santierul uzinei de apă. Potrivit prevederilor, o serie de obiective trebuiau să fie gata pînă la sfîrșitul anului trecut. In realitate, lucrările la stația de pompe, hala de filtre și clarificatoare, ga-

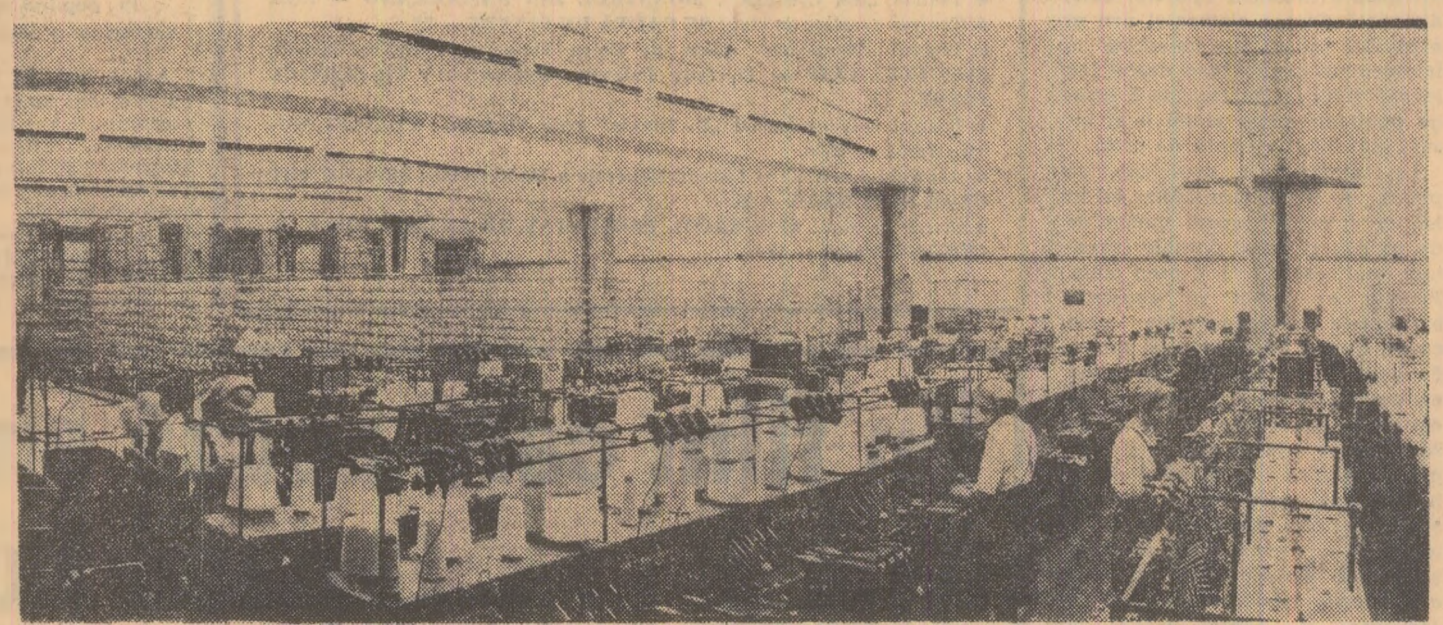
leria de conducte și altele sint mult rămase în urmă. Din planul anual au rămas neexecutate lucrări de peste 2 milioane lei. Chiar constructorul — Grupul de șantiere nr. 2 — prevăzînd încă în cursul anului trecut nerealizarea integrală a planului, a cerut restructurarea acestuia cu 2 milioane de lei. Șeful santierului nr. 1, Alimos Kışkoș, ne-a precizat:

— Principala cauză a rămînierilor în urmă o constituie pregătirea cu mare întîrziere a documentației. Bunăoară, proiectele conductelor magistrale de aducțiune, elaborate de D.S.A.P.C. Maramureș, au sosit pe santier cu 4 luni întîrziere. Trei luni, la începutul construcției, s-a lucrat după... planul de săpături. Mai mult de o lună de zile ne-a lipsit cimentul PZ 40. Inexplicabil este faptul că nici pînă acum nu este cunoscută documentația definitivă, pe baza căreia beneficiarul — Intreprinderea comunală Baia Mare — s-a poart contracta utilajele. Admițînd că aceasta va fi gata în luna ianuarie sau februarie anul în curs, utilajele vor fi contractate abia în martie. Cînd ne vor fi livrate ca uzina de apă să poată fi pusă în funcțiune la 30 iunie 1967? Tocmai de aceea, este absolut necesar ca proiectantul — în cazul de față I.C.P.A.C.H.-București — și beneficiarul să depună toate eforturile pentru urgentarea definitivării documentației și a contractării utilajelor respective.

Fiește, nu pot fi trecute cu vederea greutățile semnalate de constructor. Dar și în activitatea acestuia s-au manifestat o serie de neajunsuri care, cumulate cu cele ale proiectantului și beneficiarului, au dus la realizarea unui ritm cu totul nesatisfăcător. Maistrul Nicușor Galos ne-a vorbit, cu justificată mîhnire, despre greutățile întîmpinate la montarea magistralei de aducțiune. În august trecut, pe santier au sosit 300 m de conducte de 800 mm în diametru. Montarea lor s-a tîrăgînat mult timp.

Din cele de mai sus se desprinde că, acum, principala frînă este resemnarea față de rămînerile în urmă. Avem convingerea că organele vizate vor examina fără întîrziere situația creată și vor lua măsuri energice pentru recuperarea rămînierilor în urmă, vor mobiliza toate forțele în vederea accelerării ritmului lucrărilor de construcții. La aceste două obiective de investiții, încît ele să fie date în funcțiune într-un timp cît mai scurt și în condiții de calitate și funcționalitate ireproșabile. Nici un moment nu trebuie scăpat din vedere că orice amînare a dării lor în funcțiune prelungește durata de imobilizare a unor însemnate fonduri materiale și bănești în lucrări neterminate, cu efecte negative asupra eficienței economice a investițiilor.

Ioan VLANGA
corespondentul „Scintei”

La Uzinele textile „Moldova”-Botoșani

(Urmare din pag. 1)

prinderii le depun pentru rentabilitate și este sortită să trăiască pe spinarea altora, sub acoperirea dotărilor de la buget. De ce din acum nu au fost recepționate instalațiile date în exploatare? Cup-torul II, pus în funcțiune la mijlocul lunii decembrie 1966, deși produce, nu s-a recondiționat. Există optimism și la S.M.T.-urile Drăgănești-Vlașca și Brînceni în ce privește respectarea termenelor de efectuare a reparațiilor. Și aici, pentru a se recupera lipsa de piese, s-a trecut la recondiționarea unor repere, avîndu-se grijă ca acestea să nu se facă la întîrzierea termenului calității repara-

nătățirea activității lor economice. Credem că aceste asigurări vor fi urmate de fapte concrete, cît mai rapide. Neîntîrziat, rezultatele Uzinei metalurgice București, trebuie ridicate în 1967 la nivelul dotării ei tehnice, corespunzător fondurilor investite de stat. E dăunător atunci cînd conducerea unei întreprinderi tănuiește rezervele inter-

mari cu 6.950 mc mai mult, realizînd, fără eforturi, cantitatea de producție careia îi corespunde un beneficiu de circa 330.000 de lei. Procedee, cusut cu ață albă, cum se spune, a însemnat o inducere în eroare flagrantă. Totuși, forul de resort l-a acceptat ca atare.

Dar, nu numai atît. „Progresul”, chiar în condițiile facile și neci-

activității beneficiarului, cît și imobilizarea spațiilor de depozitare și a mijloacelor circulante ale întreprinderii. Exagerări au avut loc și la consumurile de oțel beton necesar pentru obținerea unui metru cub de produs finit, cu 13,2 la sută mai mari decît cele realizate anterior. Asemenea consumuri de metal, care s-au constatat și la

factori care frînează progresul rapid al economiei. Practica dimi-nuării unor sarcini și a umflării cheltuielilor de producție — pentru a asigura condiții lefere de îndeplinire a planului — lovește în acumulările socialiste, în posibilitățile de ridicare a nivelului de trai. Ea își are rădăcina în menținerea inapoiată a unor conducători de întreprinderi de a se menține, de ani de zile, în coada luptei de modernizare a economiei, de a bate pasul pe loc. Totodată, iese în evidență că unele direcții generale nu cunosc suficient potențialul întreprinderilor, că fac prea puțin pentru instaurarea, în întreprinderi, a unui climat de înaltă exigență față de nivelul indicatorilor de plan și tolerază norme depășite de folosire a mașinilor și utilajelor, a forței de muncă.

Cum calificați conducerea întreprinderilor care tănuiesc rezervele interne?

ne și le ține „sub obroc”. Iată, în acest sens, încă un exemplu. După primul semestru al anului trecut, Intreprinderea de prefabricate „Progresul”-București raporta următoarele rezultate: la producția globală — 104,2 la sută și la planul de beneficii — 104,4 la sută. Deci, depășiri serioase. Cum s-au obținut? Printre-o diminuare exagerată a sarcinilor inițiale de plan. Numai la produsul „panouri mari”, întreprinderea a înscris în plan un volum mai mic cu 3.500 mc decît capacitatea de producție. În schimb, a contractat o cantitate de panouri

sîtte ce și le-a creat, a pedalat numai pe producerea unor sortimente ușor de realizat, în detrimentul altor tipuri de panouri strict necesare beneficiarilor de pe santiere. S-a ajuns astfel la situația că, dintre cele 67 de tipuri de panouri trebuincioase montării unui apartament complet, la unele existau mari stocuri supranormative, în timp ce altele lipseau cu desăvîrșire. Această nesincronizare a avut drept consecință, atît încălcarea graficului de livrare pe sortimente, cu efecte negative asupra

tuburile de presiune, nu numai că au umflat cu aproape 2,5 milioane de lei costurile, dar au favorizat risipa, lipsa de răspundere față de gospodărirea metalului, problemă-cheie a industriei.

Nu mai aceste exemple sint suficiente pentru a arăta ce mari rezerve există în întreprinderi pentru îmbunătățirea activității lor economice și financiare. Nevalorificarea lor prin plan este, ori a semn al incapacității de a le des-coperi, al automulțumirii, ori al tendinței de conservatorism economic, de denaturare a realității —

și în ultimă instanță, în interesul muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor. Iată de ce organizatiile de partid, exercitîndu-și cu competență dreptul lor de control, au îndatorirea să manifeste intransigență față de orice tendințe de a bate pasul pe loc, de tănuire a rezervelor interne, de termînd conducerea tehnico-administrativă să dea frîu liber inițiativei, energiei, inteligenței colective, pentru ca sarcina esențială, trasată de Plenara C.C. al P.C.R. din 21-23 decembrie 1966 — de a ridica sustinut nivelul calitativ al activității economice — să fie îndeplinită exemplar.

Admirind „florile” lui Luchian

Foto: A. Cartojan

CUM SE ÎNVAȚĂ GRAMATICA FORMELOR ARTISTICE?

PUNCTE DE VEDERE

Gramatica formelor este mai greu accesibilă decât aceea a limbii. Creșterea materiei în învățăm din practică, pe nesimțite, o limbă străină în clișeu an de studiu și conversație. Dar mijloacele de exprimare artistică, arsenalul de simboluri, procedee și tehnici, stiluri și maniere, școli și opere care deschid ochiului — și mai ales ochiului minții — indefinite universuri de forme și culori, iar dincolo de ele comori de idei și sentimente, graul operator de artă cum se învață?

Ne ajută, e drept, înclinarea firească spre frumos și unele deprinderi cu care ne înzestră, fără efort, mediul, bogat în valori artistice. Distingem ușor culorile armonice de cele incompatibile, ne atrag simetria și proporția justă, ne repugnă dihotomiile. Dar cine afirmă că înțelegem arta bazându-ne exclusiv pe „intuiție” se înșală. Ca și crearea artei, receptarea ei impune o ucenicie disciplinată.

Cum învățăm să descriem pictura, desenul, sculptura? La școală, iar după ani de școală prin mijloacele variate de studiu pe care ni le pune la îndemână tehnica modernă a răspândirii cunoștințelor: muzeul, cartea, revista de cultură, conferința, filmul documentar. Dar aceste mijloace îngăduie aprofundarea și îmbogățirea învățăturilor despre arta veche, medievală, modernă, arta altor continente și operele artiștilor consacrați, în general desparte creația acceptată de istoricii și criticii de artă, introdusă în tezaurul culturii mondiale. Dificultățile învățării de artă cresc în fața operelor noi, acelea în care artistul contemporan încearcă să modifice vechile canoane folosind atât mijloace de exprimare, punând spectatorul în prezența unor mesaje sau limbaje artistice necunoscuta lui. Această familiaritate între recolta curentă a artei și publicul amator are loc în expoziții.

Numărul mare al expozițiilor de artă, genurile și tematicile lor variată sînt semnalul unei activități artistice; numărul mare al expozițiilor acestor artiști, amatori în căutarea unui canal de noi emoții estetice sau pasionați urmăritori ai fenomenului artistic contemporan, vădește locul mereu mai însemnat al artei în viața noastră. Aici, în expoziție, are loc dialogul dintre creator și amator.

Întind în expoziții pentru a vedea creații noi, necunoscute încă, pentru a le cunoaște în toate detaliile lor, pentru a le înțelege și judeca. Simpla trecere prin fața operelor expuse ne lasă uneori o impresie generală, confuză, neconcludentă. Fiecare din aceste opere închide ceva din talentul, viziunea artistică, idealul, iscusința și efortul artistului. Evident, nu tot ce se prezintă în expoziții are firul emoției artistice autentice. Înțelegem și pretindem — mai ales dacă ne referim la fanorii — arta adevărată a coexistat cu „moda”, cu imitația sau chiar cu impostura. Nu ne referim însă la acest aspect. Ci la faptul că în cazul manifestărilor interesante, tot mai numeroase, chiar dacă sînt uneori contradictorii, a privi doar câteva minute aceste mici sinteze din ceea ce are mai bun un creator și a declara: „Nu-mi place” — aceasta închide drumul spre artă. Amatori de artă avariți au exclus, de altfel, această apreciere

secară („Mi place”, „Nu-mi place”) din vocabularul lor. O judecată artistică trebuie întemeiată pe argumente condiționate de o atenție adevărată a operei, deci pe înțelegerea ei. Gînditorul vechi a avut dreptate să avertizeze: Si iudicas, cognosce („Dacă vrei să judeci, caută mai întâi să afli”). Respectiv pentru artă cere să știi de ce îți place sau de ce nu-ți place o operă.

E, firesc, greu de spus că toți spectatorii unei expoziții o pătrund conștienți de temeiul impresiilor sau judecăților lor, cu alte cuvinte că expozițiile noastre împlinesc corect funcția lor de seminar de artă contemporană. Criticii dispun de erudiția lor, de obiectivitatea aprecierii valorilor artistice, de schimbările de vederi cu artiștii înșiși. Amatorul de artă nu are totdeauna asemenea mijloace, dar judecățile lui, adesea nedesăvîșite, sînt componente ale opiniei generale care decide asupra operei unui artist. Condițiile de receptare a operei de către marea publică, în expoziții, sînt, astfel, determinante pentru circulația ideilor în viața noastră artistică. Ce mijloace ar putea contribui la îmbunătățirea acestor condiții?

În ordinea organizării întâlnirilor — prin expoziții — între creatori și amatori de artă, ne întîmpină mai întâi afișele care anunță deschiderea expozițiilor, redactate cu o supărătoare stereotipie: X expune în sala Y în zilele menționate picturi, gravuri, desene etc. Nici un detaliu despre artist, rarori despre tematica operei sale, niciodată despre elementul nou al expoziției (afișul, dar nefiericire nu înțelegem grafic, lasă destul loc inventivității în maniera de a atrage publicul; afișul poate fi și înșuși de altfel, o operă de artă).

La intrarea în expoziție, o plantă, de cele mai multe ori la fel de monoton, repetă indicațiile de pe afiș și înșiră operele (eventual unul credință lor). E prea puțin. Plăntul ar trebui să cuprindă elementele indispensabile unui corect dialog între artist și public. Publicul vrea să știe nu numai numele artistului, dar formația lui, operele anterioare, concepțiile sale despre artă în genere și despre creația sa în special. Subiectul fiecărei opere apare adesea scris pe rama pînzel. Mai folositoare ar fi comentariile artistului și, îndată, ale unui bun critic de artă, despre intențiile și modul de realizare al operei. Plăntul în chestiune trebuie să devină astfel un catalog comentat, cu reproduceri, o mică lucrare despre artist și despre cea etapă a creației sale prezentată în expoziție. Alți artiști care expun, cit și publicul care vine să-l cunoască merită acest efort pe care nu-l scoțim din buzunarele noastre.

La multe expoziții vedem așezat la o măsăuță lipită de zid un personaj tăcut, efios sau rezervat în privirea față de vizitatori — deschide o foaieră spre acele regiuni ale globului terestru în care se pot întîlni, azi, în epoca zborurilor cosmice, manifestări degradate pentru condiția umană, tragice prin însăși persistența lor. Cu amărăciune — după cum o mărturisesc — cineștii numesc rezultatul investigației lor „O lume ciinească” — „Mondo cane”.

Era, într-un fel, firesc ca acest film al adevărului crud și amar să strînească, ca nu numai un larg ecou dar și reacții polemice, campanii de presă pro și contra, entuziasm și înversinare. Astfel a fost primul, pretutindeni, filmul. De fapt, realizatorii înșiră, împlind în filmul lor secvențele de analiză socială cu bizarerie, protestul cu ironie gratuită, căutînd uneori senzaționalul cu orice preț, s-au supus parcul deliberat judecării controversate a opiniei publice. Dincolo de inegalitățile și limitele de concepție, filmul acesta de o autenticitate zguduitoare este deosebit de interesant tocmai pentru că izbuteste să arunce vîlurile de pe realități ne-

susă (să-l vorbească, să-l întrebe, să-l felicite, amare). Atitudinea mai activă a creatorului, o participare la fenomenul desfășurat în prezența lui (receptarea operei de către oamenii pentru care le-a creat și le expune), discuțiile cu amatori veniți să-l vadă creațiile, explicarea intențiilor și procedeelelor sale sînt un complement esențial al expunerii însăși. Dacă opera de artă ar fi o punte suficientă între creator și beneficiari, n-am căuta astăzi în documente și corespondența de epocă adjuvantul indispensabil pentru înțelegerea marilor creatori din trecut. Am fi cu toții fericiți să ne amintim că la cutare expoziție a lui Tonitza sau Petrușcu artistul însuși ne-a explicat opera sa. De ce n-am cere acest privilegiu contemporanilor noștri?

Fiecare expoziție este comentată.

- TEATRE**
- Teatrul de Operă și Balet: RIGOLETTO — 19,30.
 - Teatrul de stat de operă: TARA SURSULUI — 19,30.
 - Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): EURIDICE — 19,30, (sala Studio): NUNTA INSINGERATA — 19,30.
 - Teatrul de Comedie: TROILUS ȘI CRESIDA — 20.
 - Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Șchitu Măgureanu nr. 1): MOARTEA LUI DANTON — 19,30, (sala din str. Al. Sahia nr. 75 A): NU SÎNT TURNUL EIFFEL — 19,30.
 - Teatrul „C. I. Notara” (sala Maghera): HIPNOZA — 19,30, (sala Studio): SONET PENTRU O PĂPUȘA — 20.
 - Teatrul „Barbu Delavrancea”: TURCARET — 20.
 - Teatrul Mic: DOI PE UN BALANSOR — 19,30.
 - Teatrul „Ion Creangă”: MONSTRUL DIN SAMARKAND — 19,30.
 - Teatrul evreiesc de stat: SE CAUȚĂ UN GINERE — 20.
 - Teatrul „Tîndărică” (sala din Calea Victoriei): IARMAROCUL PITICULUI CLIP — 17, (sala Palatului Pionierilor): TIGRIȘORUL PETRE — 17.
 - Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Victoria): COLIBRI MUSICAL — 19,30.
 - Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor: PENTRU TOT CE-MI ESTE DRAG — 20.
 - Circuit de stat: SPECTACOL PREZENTAT DE ARTIȘTI DIN R. S. CEHOSLOVACĂ — 19,30.

Un film care acuză anacronismele epocii contemporane

„Mondo cane” aparatul de filmat acuză, cu o rară înfîntare duritate, anacronismele epocii contemporane, înfîntîndu-le pe realitățile crude, aproape imposibil de imaginat, dintr-o lume a violenței și a durerii, lumea a temeliei careia sapă adînc mormul exploatareii, al imperialismului. Documentarul cineaștilor italieni Gualtiero Jacopetti, Paolo Cavara și Franco Prosperi — realizat cu concursul unui mare număr de operatori din patru continente — deschide o foaieră spre acele regiuni ale globului terestru în care se pot întîlni, azi, în epoca zborurilor cosmice, manifestări degradate pentru condiția umană, tragice prin însăși persistența lor. Cu amărăciune — după cum o mărturisesc — cineștii numesc rezultatul investigației lor „O lume ciinească” — „Mondo cane”.

Era, într-un fel, firesc ca acest film al adevărului crud și amar să strînească, ca nu numai un larg ecou dar și reacții polemice, campanii de presă pro și contra, entuziasm și înversinare. Astfel a fost primul, pretutindeni, filmul. De fapt, realizatorii înșiră, împlind în filmul lor secvențele de analiză socială cu bizarerie, protestul cu ironie gratuită, căutînd uneori senzaționalul cu orice preț, s-au supus parcul deliberat judecării controversate a opiniei publice. Dincolo de inegalitățile și limitele de concepție, filmul acesta de o autenticitate zguduitoare este deosebit de interesant tocmai pentru că izbuteste să arunce vîlurile de pe realități ne-

PE URMELE FORMAȚIILOR ARTISTICE „FANTOMĂ”

Periodic, cu o regularitate care trădează pulsul viu al unui organism cu o existență reală, bogată, mișcarea artistică de amatori este chemată pe scena unor mari concursuri republicane în vederea acelor confruntări care de fapt îl certifică vitalitatea. Veritabile examene pregătirii și talentului, ele au scos însă la iveală și un fenomen curios sesizat de nenumărate ori în presă: odată cu ultima lăsură a cortinei și cu stingerea oricăror ambiții competiționale, trofeele cucerite sînt puse sub cheie, formațiile nepremiate se consolează repede și, după puțină vreme, un tur de orizont asupra mișcărilor artistice de amatori devine o situație puțin îmbucurătoare: o mare parte din foștii combatanți pe tărîm artistic „au depus armele”, abandonîndu-și cu desăvîșire vechile preocupări. Iar echipele, altă dată pline de elan și energie, apreciate și aplaudate de spectatori, devin un fel de formații „fantomă”, fără instructori și repetiții, cu eventuale apariții ocazionale, „de serviciu”, la zile festive, dar cu o participare aproape certă, peste trei ani, la următorul concurs republican.

Pentru ca orașul, raionul sau chiar regiunea respectivă să fie reprezentată de o formație cu șanse sigure la unul din primele locuri pe țară, toate forțele locale sînt mobilizate cu câteva săptămîni înainte de primele faze ale concursului pentru înfîntarea urgentă a unui colectiv artistic. Așa a luat naștere, de exemplu, ansamblul de operă de la uzina „Tractorul” din Brașov, laureat al Concursului al VII-lea. Existența acestei formații apărută artificial, cu interpretă adunați de la diferite instituții sau chiar din alte orașe, cu orchestra simfonică a unei instituții profesionale a fost, cum era de așteptat, de scurtă durată (pînă la obținerea marelui rîvnitului titlu). La Cluj, formația de balet a fabricii de încălzîmînt și ea premiată la al VII-lea concurs, înfîntată pe baza echipei de dansuri a întreprinderii, activă și în prezent, în schimb, spectacolul cu „Fintina din Bacșarai”, prezentat acum trei ani în fața spectatorilor bucureșteni, nu a mai văzut lumina rampei niciodată. „Dificultăți de montare, greutăți în ceea ce privește posibilitatea de a pleca cu el în turneu” sînt de fapt scuze care luminează greșita alegere făcută inițial.

CONCERTE

LEOPOLD STOKOWSKI
la pupitrul orchestrei
simfonice a Radioteleviziunii

Azi, la ora 20, în sala Palatului are loc concertul orchestrei simfonice a Radioteleviziunii. Concertul, dirijat de Leopold Stokowski (S.U.A.), va cuprinde: Tocata și fuga în re minor de Bach-Stokowski, Simfonia a VII-a de Beethoven, antract la opera „Hovanscina” de Musorgski și baletul „Petrușka” de Stravinski.

Si mai frecvent, în preajma concursurilor apar o altă situație. Comitetele sindicatelor și conducerea întreprinderilor devin brusc interesate de soarta propriilor echipe artistice. Din acest moment, artiștii amatori devin „copiii răsfățați” ai uzinei, nici un sprijin sau înșierire nu le sînt refuzate, astfel că, pînă la data spectacolului, formația reușește cit de cit să se pună la punct. Dar, cum se încheie concursul, totul revine la vechea matcă, indiferența și nepăsarea încep iar să plutească deasupra echipelor artistice și ele își încetează activitatea. Pînă cînd? Cu siguranță, pînă la următorul concurs, dacă în acest răstimp formația nu se impune. Cazul comunei Uzinelor „23 August” din Capitală, este elv: laureat al concursului al VII-lea, apreciat elogios de specialiști, a intrat într-un proces lent de „dezagregare” din pricina lipsei de sprijin și înțelegere, astfel că în prezent planează mari semne de întrebare asupra participării sale pe scena actualului concurs.

Tocmai pentru a se evita astfel de situații, pentru a împiedica pătrunderea formațiilor „fantomă” în concurs, regulamentul actual al competiției a amatorilor a inclus o serie de clauze care condiționează participarea de activitatea permanentă, de prezentarea unor spectacole la sediul și în deplasare. „Non multa sed multum” este o lozincă la ordinea zilei, cu care ești întîmpinat la toate comisiile de organizare. Practic însă, formalismul a și început să-și facă apariția în dosarele concursului al VIII-lea.

Ne aflăm la Brașov, la sediul consiliului sindical local. Interesându-ne de formațiile înscrise în concurs, am aflat că cifrele nu sînt definitive deoarece „se mai poartă discuții cu unele colective pentru a le determina să se înscrie”. Dar oare e nevoie de puterea de convingere a consiliului sindical? Ce le-a împiedicat pe acestea să completeze pînă acum foile de participare la concurs? — Faptul că, în realitate, unele formații nu mai există — ne răspunde directorul clubului de la „Rulmentul”, Faima Ior — da, dar formația, ca un colectiv artistic bine definit — nu! Taraful și corul uzinei noastre (cîci despre ele este vorba) nu au mai prezentat spectacole de multă vreme; practic, deci, ele s-au desființat. Cu toate acestea sîntem presați să le înscrîm. Putem oare să ne prezentăm cu formații mai puțin ca la concursul VII? — sîntem întrebați „mustrător” de consiliul sindical local.

Îată cum chiar la acest for cu o activitate bună și susținută, se remarcă încă, în ceea ce privește înscrierile la concurs, o pendulare între criteriul calității, aplicat necoșecvent, și cel cantitativ. Cazuri asemănătoare am întîlnit și în București. Formația de estradă a I.R.A. Grivița, care de 4 luni nu s-a mai întîlnit la vreo repetiție, figurează totuși în scripetele concursului. Corul uzinei „23 August” a fost trecut și el în foaia de participare cu 120 de membri (autenticitatea cifrei ne-a fost „garantată” și de comitetul sindicatului); cu toate acestea, la repetiții vin doar vreo 30 de persoane.

are și o altă consecință. Deși în această perioadă formatele înscrise în concurs trebuiau să-și susțină spectacolele programate, multe dintre ele nu știu cine cu ce reper-toriu se vor prezenta sau, și mai grav, dacă vor reuși să apară în fața spectatorilor. La jumătatea lui ianuarie, la întreprinderea „Clujana” nu se știa dacă formația de balet va recurge la un dans modern sau va monta un spectacol-balet. La „Tractorul”, unde se încearcă reînființarea, pe baze noi, a colectivului de operă, la aceeași dată se aștepta libretul și muzica unei noi lucrări a creatorilor brașoveni. În București s-au înscris la concurs numeroase formații noi de dans modern, Faptul că îmbrucător, dar... participarea lor incertă. Spre exemplificare reproducem textual răspunsul primit la Casa de cultură a tineretului 23 August: „Echipa... În formare. Dacă reușim să ne punem la punct ne prezentăm; dacă nu...” Dar de înscris, s-au înscris. Să iașă la număr!

Din toate aceste rezolvări formale ale unor delicate probleme artistice vor recruta vicioarele formații „fantomă”, cu existențe meteo-riche, care aruncă o lumină falsă asupra vieții reale, bogate a artei amatoare. Pentru a le bara calea, este datoria tuturor comisiilor de organizare să vegheze asupra respectării prevederilor regulamentare, să înceteze goana după cifre umflate și nesemnificative.

Radu CONSTANTINESCU
Alexandru MUREȘAN

CINEMA

- MAICA IOANA A INGERILOR: PATRIA (completează Două orase) — 10; 12,45; 15,30; 18,15; 21.
- DIMINETTE UNUI BAIAT CU MONTAȘI: REPUBLICA (completează A VI-a sesiune a Marii Adunări Naționale) — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21,15.
- CĂRTEA DE LA SAN MICHELE: FERVIAR — 9,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21. FLORESCA — 9,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21. FESTIVAL (completează Drumul spre succes) — 9; 12; 15,15; 18,30; 21,15.
- MONDO CANE — ambele serii: LUCAFĂRUL — 9,30; 13; 16,30; 20; BUCUREȘTI — 9; 12,30; 16,30; 20; GRIVIȚA — 9,30; 13; 16,30; 20. FLAMURA — 9; 12,30; 16; 19,30.
- SEMNUL LUI ZORO: CINEMATECA — 10; 12; 14.
- EL GRECO — cinematoscop: CĂPITOL (completează Ultima treaptă) — 9; 11; 13,15; 15,30; 18; 20,30; M.LODIA (completează A cul e sosească?) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21. MODERN (completează Pe urmele unui reparator) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- MOȘ GERILĂ: LUMINA (completează Căntecul) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. UNIREA (completează Fredi către păpînă) — 15,30; 18; 20,30. MOSILOȘI (completează Căsuțe zburătoare) — 15; 17; 19; 21.
- FALSTAFF: VICTORIA — 9; 12; 15,15; 18,45; MORTUA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30.
- FLAJA: UNION — 15,30; 18; 20,30.
- PROGRAM PENTRU COPII: DOINA — 9; 10.
- RIDEM CU STAN ȘI BRAN: DOINA (completează Intorîm și noi cu țara) — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30. POPULAR (completează Marea Sarmatișă, Marea Neagră) — 15,30; 18; 20,30.
- CICLONI, ANTICICLONI — FRONTURI DIN PĂMÎNT ȘI FOC — ORĂȘUL INTERZIS — INELUL FERMECAT — UNIREA: TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
- SANJURO — cinematoscop: GIULEȘTI (completează Drumul spre succes) — 10,30; 15,30; 18; 20,30. ARTA — 9; 11; 13; 16; 18,15; 20,30.
- OMUL DIN RIO: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE (completează Unirea) — 13,30; 15,45; 18; 20,30. COTROCENI — 14; 16; 18,30; 20,45.
- BALADA DIN HEVRSKUR — cinematoscop: EXCELSIOR (completează Drumul spre succes) — 9,45; 12; 14; 16; 18,15; 20,30. RAHOVA (completează Așa în perlec) — 15,30; 18; 20,30.
- ACEI OAMENI MINUNATI IN MASHINELE LOR ZBURĂTOARE — cinematoscop: DACIA — 9,30—13,30 în continuare; 18; 18,30; 21.
- POVESTEA PROȘTIEI MELLE: BUZESTI (completează Căsuțe zburătoare) — 15,30; 18; 20,30.
- BARBĂ ROȘIE — ambele serii: COSMOS — 16; 19,30.
- GIUSEPPE LA VARSOVIA: BUCUȘI — 9; 11; 13; 15,30; 18; 20,30. LIRA (completează Așa în perlec) — 15; 17,45; 20,30.
- NEVESTE NEVESTE PERICULOASE: GLORIA — 8,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30. AURORA — 8,45; 11; 13,15; 15,30; 18,15; 20,30.
- GOLGOTĂ — cinematoscop: TOMIS (completează Pe urmele unui reparator) — 7; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. DRUMUL SĂRII (completează Salut, festival) — 15,30; 18; 20,30.
- IN NORD, SPRE ALASKA! — cinematoscop: FLACĂRA — 15,30; 18; 20,30.
- CUMBIȚE: VITAN (completează Unirea) — 15,30; 18; 20,15.
- CEI ȘAPTE DIN TEBĂ — cinematoscop: MUNCA (completează Orizont științific nr. 7) — 16; 18,15; 20,30.
- FAUST XX — cinematoscop: VITTORUL (completează Intorîm și noi cu țara) — 15,30; 18; 20,30.
- FEMEILE — cinematoscop: COLENTINA (completează Prin muzele Capitalei) — 15,30; 17,45; 20.
- WEEK-END LA ZUYDOOTE — cinematoscop: VOLGA — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
- TUNELUL — cinematoscop: PROGRESUL (completează Orizont științific nr. 7) — 15,30; 18; 20,30.
- DIPLOMATUL GOL: CRINGĂSI — 15,30; 18; 20,15.
- CIMARON — cinematoscop: FERENTARI (completează Fredi cel încăpățînat) — 15,30; 18; 20,30.
- FANTOMELE SE GRĂBESC: PACEA (completează Salut, festival) — 15,45; 18; 20,15.

TELEVIZIUNE

- 18,00 — Emisiunea pentru copii și tineretul școlar. În loc de cinema: filmele „Robinson” și „Cele 12 luni”, Studiul pionierilor.
- 18,50 — Publicitate.
- 19,00 — Teledjurnalul de seară.
- 19,10 — Buletin meteorologic.
- 19,15 — Anchetă T. V.
- 19,55 — Campionatul mondial de handbal masculin: România—Cehoslovacia. Transmisiune de la Vasteras — Suedia. Reprița I.
- 20,30 — „Mult e dulce și frumosă”, emisiune de limbă română contemporană.
- 20,40 — Reprița a II-a a întîlnirii de handbal România—Cehoslovacia.
- 21,15 — Clubul tineretii.
- 22,10 — Reprița a II-a a întîlnirii de handbal dintre echipele U.R.S.S. și Danemarca. Transmisiune de la Vasteras — Suedia.
- 22,40 — Invitata noastră: cîntăreata de muzică ușoară Lili Ivanova (Bulgaria).
- 23,06 — Teledjurnalul de noapte.
- 23,16 — Închiderea emisiunii.

Galim CALIMAN

Cronica

zilei

PRIMIRE LA MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

Miercuri, 18 ianuarie, ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a primit în audiență pe Kim The Hi, în legătură cu apropia prezentare a scrisorilor sale de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Democratice Coreene în Republica Socialistă România.

Miercuri seara a plecat spre Paris Ștefan Costăchescu, secretar general al Asociației Juristilor din Republica Socialistă România, pentru a participa la festivitatea prilejuită de cea de-a XX-a aniversare a Asociației Internaționale a Juristilor Democrati.

La invitația Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Tunisienne, la 18 ianuarie a plecat spre Tunis o delegație oficială de ziariști români, pentru o vizită de documentare. Delegația este condusă de Nicolae Puțuca, șef de redacție la Agerpres.

(Agerpres)

Telegramă

La întoarcerea sa în patrie, Joseph Luns, ministrul afacerilor externe al Olandei, a trimis ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, o telegramă prin care mulțumește, în numele său personal și al membrilor delegației, pentru călduroasa primire și ospitalitatea de care s-a bucurat în Republica Socialistă România. Ministrul de externe olandez își exprimă, de asemenea, convingerea că reușita vizitei sale și convorbirile cordiale și fructuoase avute cu secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Nicolae Ceaușescu, cu președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, și cu ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, vor întări legăturile româno-olandeze și vor putea servi cauzei păcii.

În discuție

ÎMBUNĂTĂȚIREA ACTIVITĂȚII AVIAȚIEI CIVILE

Activitatea în domeniul aviației civile și măsurile ce trebuie luate în continuare pentru îmbunătățirea muncii în acest sector au fost pe larg dezbătute în cadrul unei conferințe organizate de Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene. Referatul care a stat la baza discuțiilor a fost prezentat de ministrul transporturilor auto, navale și aeriene, ing. Ion Baicu. La lucrări au participat Gh. Gaston Marin, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri, Mihai Florescu, șef de secție la C.C. al P.C.R., conducerea ministerului, precum și un număr de aproape 600 de lucrători ai aviației civile — personal navigant, comandanți de aeroplani, ingineri și tehnicieni de la Întreprinderea de transporturi aeriene civile TAROM, Întreprinderea de aviație utilitară, Întreprinderea de reparat material aeronautic și de la aeroporturile din țară.

Ceea ce a caracterizat discuțiile a fost spiritul de răspundere cu care s-au dezbătut sarcinile sporite ce revin aviației civile, realizările de până acum fiind apreciate de participanți prin prisma

răspunderii și cerințelor ce stau în fața acestui sector al economiei noastre. În ultimii ani, aviația civilă a fost înzestrată cu noi avioane de capacitate și viteze sporite, s-au construit aeroporturi dotate cu instalații moderne de protecție navigației aeriene. Aceasta a permis sporirea numărului de pasageri transportați de către TAROM și deschiderea de noi linii aeriene interne și externe. S-au ivit însă în această perioadă aspecte care au determinat ca în această sferă să se pună un accent deosebit pe necesitatea îmbunătățirii gradului de ocupare a aviației și manifestată în întărirea disciplinei în toate sectoarele aviației. Aceasta constituie o condiție indispensabilă a realizării sarcinii de transport în deplina siguranță a zborurilor.

Participanții au subliniat și faptul că o perioadă îndelungată nu a existat o preocupare pentru formarea cadrelor de specialiști necesari dezvoltării de perspectivă a aviației civile. Măsurile luate în ultimii ani vor îmbunătăți însă treptat încadrarea cu personal navigant și tehnic. Ei au făcut propuneri pentru perfecționarea procesului de învățământ în școlile de specialitate. O altă serie de probleme ridicate s-au referit la îmbunătățirea deservirilor călătorilor în aerogări și în timpul zborului.

În încheiere, a luat cuvântul tovarășul Gh. Gaston Marin, care s-a referit pe larg la exigențele pe care le ridică îndeplinirea în totalitate a sarcinilor importante ce revin aviației civile din țara noastră, mai ales în lumina perspectivei sale de dezvoltare.

(Agerpres)

O remarcabilă realizare științifică

Nu de mult, la Pekin s-a anunțat o realizare, care a stîrnit un deosebit interes în lumea științifică. După eforturi susținute, de puse timp de aproape 7 ani, savanții din R. P. Chineză au realizat sinteza totală a unei proteine active din punct de vedere biologic — insulina. Această realizare a oamenilor de știință chinezi este deosebit de importantă, deoarece reprezintă un nou mare pas pe drumul care duce spre înțelegerea fenomenelor vieții și spre descoperirea „misterei” ei.

CORESPONDENȚĂ DIN PEKIN

nezi este deosebit de importantă, deoarece reprezintă un nou mare pas pe drumul care duce spre înțelegerea fenomenelor vieții și spre descoperirea „misterei” ei. Comitetul special organizat de către comisia de stat pentru știință și tehnologie a examinat multilateral planurile pentru sinteza insulinei, metodele experimentale aplicate, datele originale obținute și deducțiile logice care au ghidat cercetarea, și a ajuns la concluzia că sinteza totală a insulinei cristaline a reușit pe deplin.

Proteinele — substanțe din categoria cărora face parte insulina — stau la baza materialului vieții. Cu 90 de ani în urmă Engels arăta că viața înseamnă modul de existență a substanțelor albuminoide. El a prevăzut, de asemenea, că atunci când se va ajunge la descoperirea compoziției albuminei va fi posibilă prepararea ei pe cale chimică.

Oamenii de știință din diferite țări au desigur cercetat intens timp de peste 30 de ani, până când, în 1955, au reușit

să elucideze structura chimică a insulinei. S-a descoperit că această substanță este formată din lanțul „a” compus din 21 de aminoacizi și lanțul „b”, compus din 30 de aminoacizi, cele două lanțuri fiind legate între ele.

În 1958, revista de specialitate din Londra, „Nature”, scria că „este puțin probabil ca într-un viitor apropiat să existe posibilitatea sintetizării insulinei în laborator”.

Oamenii de știință chinezi au început pregătirile în vederea viitoarelor experimente încă în cursul anului 1958, iar apoi le-au desfășurat pe scară foarte largă. Colectivul permanent de cercetare a fost alcătuit din membri ai Institutelor de biochimie și de chimie organică ale Academiei de Științe și din membrii Universității din Pekin, precum și din alte unități de cercetare. În primul rând, ei au reușit separarea insulinei în cele două lanțuri „a” și „b” și reconstituirea ei prin recombinarea acestora. Apoi, s-a realizat sinteza fiecărui lanț în parte și obținerea insulinei cristaline prin combinarea lanțurilor sintetice „b” cu lanțul natural „a”, respectiv „b” cu lanțul sintetic „a” și lanțul natural „b”, realizându-se astfel sinteza totală a insulinei cristaline.

Sinteza insulinei are o deosebită importanță nu numai pentru știința naturii ci și pentru fiziologie. Această realizare confirmă încă o dată teoria materialist-dialectică cu privire la originea vieții și este un nou pas important în cunoașterea de către om a secretelor ei.

I. GALAȚEANU

Campionatul mondial de handbal

Cine va juca în finală?

VASTERAS (prin telefon de la trismul nostru). — Stîm de miercuri în orașul ca să găzduim ultimele acte ale celui mai disputat campionat mondial de handbal. Interesul pentru această spectaculoasă competiție, începută cu o săptămîină în urmă, a atins acum un grad și mai mare printre amatorii de handbal suedezi, deși echipa țării lor a fost oprită din cursa pentru cîștigarea titlului.

S-au epuizat toate cele 8000 de bilete puse în vânzare pentru cuplajul de azi, ca de altfel și celelalte 8000, pentru sîmbătă, cînd vor fi cunoscuți noii campioni ai lumii. Mulți dintre cei care sînt în aceste zile camere la hoteluri sînt refuzați cu părere de rău. „Nu mai avem locuri, sînt rezervate pentru handbal”. Celor „patru mari” — echipele României, U.R.S.S., Cehoslovaciei și Danemarcei, sosite ieri din localitățile unde au jucat sferurile de finală — li s-au adăugat ziaristii, arbitrii și mulți, foarte mulți turiști, veniți mai ales din țările scandinave, pentru a încerca formația daneză. De asemenea, sînt prezenți susținătorii ai echipelor Cehoslovaciei și U.R.S.S. Nici românii nu vor fi lipsiți de suportorii lor; de această dată, la micul grup al celor ce-i însoțesc se adaugă... telespectatorii din țară.

Cine vor fi finaliștii? Dar noii campioni ai lumii? Fieștii, discuții și pronosticuri pe aceeași temă se fac și în țara noastră. Lăsîndu-le pe acestea în seama dumnezeoasă, odărelăm pe scurt presupunerile ce pot fi auzite aici.

U.R.S.S. și Cehoslovacia au șansele cele mai mari — sînt de părere unii ziaristi sportivi suedezi. Afirmarea are anumite argumente, nu lipsite de justete. Handbalistii sovietici și cei cehoslovaci nu s-au întrecut încă prea serios în ultimele lor întâlniri; primii au folosit chiar rezervele în repriza secundă cu R.F.G., iar ceilalți sînt de asemenea odihniți, întrucît echipa suedeză, insuficient pregătită fizic, a cedat pasul mai ușor decît era de așteptat. Martorii oculari ai partidei de la Kristianstad — arbitri, ziaristi — spun că dăneștii au muncit enorm pentru a-i întreci pe ȋugoslavii și îl remarcăm în special pe portarul Holst, veteranul echipei, care a avut unele intervenții de-a dreptul uluitoare, care a muncit zădărnici pentru a cîștiga

acest meci, să fie astăzi mai scăzut. Ieri, în timp ce călătoream cu trenul, medicul echipei noastre, dr. Mănescu, garanta însă că pînă la meciul de azi toți jucătorii își vor reface forțele. Să sperăm că echipa română va avea suficientă energie — care, trebuie să cunoaștem, e-a fost pusă serios la încercare în meciurile de pînă acum — și, în fața unui adversar de care a mai trecut cu bine în situații similare, va face încă un pas spre supremația handbalului mondial.

Ion DUMITRIU

Grupa sînteză peste blocajul advers, în meciul cu Ungaria

Suspendarea curselor de pasageri pe Dunăre

Din cauza gerului, Dunărea a prins crustă de gheață. Începînd de ieri au fost suspendate cursurile de pasageri cu navele pe toate sectoarele fluvului. Au fost întrerupte temporar și trecerile cu bacul peste Dunăre la Călărăși-Ostrov (respectiv Chițiu-Regie), Giurgeni-Vadul Oii, Brăila-Smîrdanul Nou, Galați — comuna 23 August.

CUM E VREMEA

Ieri în țară: Vremea s-a menținut friguroasă, cu cerul variabil, mai mult acoperit în estul țării. Inseninări persistente s-au produs în Banat și vestul Transilvaniei. Au căzut ninsoși locale în Moldova și, izolat, în celelalte regiuni. Vîntul a continuat să slăbească treptat din intensitate. Temperatura aerului, la ora 14, înregistra valori cuprinse între minus 16 grade la Dej și minus 5 grade la Berzeasca și Moldova Veche. Din vestul țării local s-a semnalat ceață în București: Vremea a fost friguroasă, cu cerul variabil. Vîntul a suflat în general slab. Temperatura maximă a fost de minus 8 grade.

Timpul probabil pentru zilele de 20, 21 și 22 ianuarie este: în țară: Vremea se va menține friguroasă în jumătatea de est a țării și se va încăli ușor în rest. Cerul va fi schimbător. Vor cădea precipitații slabe, mai frecvente în nord-vestul țării. Vînt slab pînă la potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 15 și minus 5 grade, local mai coborîte la începutul intervalului, iar maximele între minus 7 și plus 3 grade. Ceață și pe alocuri chiușii. În București: Vremea se menține friguroasă la început, apoi se va încăli ușor. Cerul va fi schimbător. Vor cădea precipitații slabe. Vînt potrivit. Temperatura în creștere ușoară. Dimineața și seara ceață.

La radio și pe micul ecran

Prin intermediul radioului și al televiziunii, amatorii de handbal din țara noastră vor putea urmări astăzi, începînd din jurul orei 20, desfurarea integrală a meciului România-Cehoslovacia din cadrul semifinalelor campionatului mondial. Pe micul ecran va putea fi vizionat, de asemenea — începînd de la ora 22.10 — repriza secundă a întîlnirii U.R.S.S.—Danemarca.

selecționata R.F.G. a întrecut cu 31-30, după prelungiri, reprezentativa iugoslavie. Aceste două meciuri s-au jucat pentru stabilirea locurilor 5-8 în clasamentul final al competiției.

Turnee internaționale de șah

BELGRAD. — După șase runde, în turneul zonal de șah de la Vrnjacka Banja conduce Mohrlock cu 4 puncte, urmat de Byluap 3,5 (1), Gheorghiu, Matanović, Pachman, Lengyel și Kostro cu câte 3,5 puncte. În rundă a șasea, nările maestrului român Florin Gîlghiu a remizat cu Pachman în 22-a mutăți. Cu același rezultat s-a încheiat și partida Mohrlock-Fuchs. Alte rezultate: Zaidemă-Ivkov 0-1; Hindle-Matanović 0-1; Vizaniabidze-Gunaron 0-1; s-au încheiat remiză partida: Barczay-Bobotov; Byluap-Lengyel și Vack—Kestor.

BEVERWIJK. — În turneul internațional de șah de la Beverwijk, după 6 runde pe primele două locuri se află la egalitate concurenții sovietici Boris Spasski și Liutikov — fiecare avînd cîte 5 puncte. Locurile următoare sînt ocupate de Kavalek și Larsen cu cîte 5 puncte, Ciri și Van Geet cu cîte 2,5 puncte (2), Ghiteșcu, Donner și Gligoric cu câte 2,5 puncte (1). În rundă a 6-a Ghiteșcu a întrecut cu Gligoric, Van Geet l-a învins pe Donner și Larsen pe Szabo.

În a doua rundă a competiției feminine, Alexandra Nicolau a remizat cu olandeza Timmer.

IN CITEVA RINDURI

● Turneul de baschet masculin de la Varșovia a fost cîștigat de selecționata orașului Zagreb, care în ultimul meci a dispus de formația poloneză A.Z.S. Varșovia cu 79-70 (34-30). Pe locurile următoare s-au clasat A.Z.S. Varșovia și reprezentativa orașului Sofia.

● În cadrul unei reuniuni de box desfășurate la „Albert Hall” din Londra, campionul european la categoria pană, Howard Winston (C. Gellior), l-a învins la puncte pe pugilistul Richie (S.U.A.).

● La concursul internațional de atletism pe teren acoperit de la Leningrad, sprinterul sovietic Boris Savcuk a cîștigat două probe — 100 m și 300 m cu timpurile de 10”7/10 și respectiv 35”1. Iuri Tarmak (U.R.S.S.) s-a clasat primul în proba de săritură în înălțime (2,09 m), iar finlandezul Alonor Tu în cea de săritură cu prîjină (4,70 m).

● La Aachen, reprezentativa de fotbal a R.F. Germane a întrecut-o cu scorul de 2-0 (1-0) pe cea a Luxemburgului.

● Pe stadionul Bislet din Oslo a început înfîlțirea internațională de patină viteză Norvegia-U.R.S.S. În proba de 500 m bărbați victoria a revenit sovieticului Valeri Muratov, cronometrat în același timp (40”9/10) cu colegul său Boris Giltsev. După prima zi, ospesții conduc cu 75-61.

Pronoexpres

Fond de premii: 761.114 lei din care report la categoria I: 55.026 lei.

RECHIZITORIUL

(Urmare din pag. 1)

Cititorului i se prezintă, într-o formă sistematizată cronologic, o vastă catalogare a politicilor S.U.A. în Vietnam și în sud-estul Asiei. Relațiile concrete însoțite de argumente convingătoare demonstrează în mod concludent, după cum arată însuși autorul, că „pentru războiul din Vietnam răspunderea o poartă S.U.A.” Evocînd tradițiile eroice ale poporului vietnamez și înclinația istorică a luptei sale de eliberare națională, Bertrand Russell scrie: „Pentru a înțelege Vietnamul și lupta lui, trebuie să privim acest Vietnam în cadrul contextului forțelor anti-colonialiste... Îmi exprim dorința ca victoria lui să prevalească victoriei similare ale oprimatilor de pretutindeni”.

Cartea trece în revista etapele mai importante ale mișcării de eliberare din Vietnam, oprindu-se mai îndeaproape asupra situației create după înfrîngerea forțelor colonialiste franceze la Dien Bien Phu și după semnarea acordurilor de la Geneva din 1954. Acesta a fost momentul în care S.U.A. au preluat imediat rolul de

putere colonialistă în această regiune a lumii, instaurîndu-l la Saigon pe Ngo Dinh Diem și introducînd primele contingente de „instrucători și consilieri”. Eisenhower, președintele de atunci al S.U.A., declarase: „Să presupunem că un pierdut îndochina Dacă Indochina este pierdută, costurile și tînghele, pe care le pretîm astăzi de mult, vor înceta să mai sosescă. Noi căuțăm ca să mai ținem cale de a preveni să se împlinească un lucru teribil — și anume pierderea abilității noastre de a obține ceea ce vrem din boagăile teritorului indochinez și din Asia de sud-est”.

Tot ce s-a petrecut de atunci pînă astăzi — arată Bertrand Russell — întrupează și de acțiuni agresive meru amplificatoare, nespusele suferințe abătute asupra poporului vietnamez, extinderea bombardamentelor aeriene împotriva R. D. Vietnam, imensele fonduri investite în această aventură militară, totul nu a fost decît urmarea practică a politicii de subjugare, exploatare, dominație, exprimată în forma directă a agre-

sivului imperialist. Cuvintele lui Eisenhower sînt îndecănuțate de edificatoare și pe întregul arcuț de vedină totodată: cît de falsă este ceea înmășă cantitate de frazeologie produsă de mașina propagandei americane în care se repetă pînă la obsesie cuvîntul despre „idealul de pace” sau „apărarea libertății”!

Porînd de la rețelul substat politic, autorul descrie pe larg cunoscutele metode ale agresiunii în acțiune, precum și consecințele aplicării lor asupra populației vietnameze, asupra situației politice internaționale. Fiecare capitol abundă în fapte și evenimente, majoritatea extrase chiar din relațiile presei occidentale sau povestite de martorii oculari, și mărturiile unor de fapturi țărădelegilor.

„Cînd ne aflăm în mistuna, ne descărcăm bombe peste o întregă regiune. Ucidem mai mult femei și copii decît oameni ai grupelor de guerrilă” — declară un aviator american în relațiile agenției Associated Press.

Rînd pe rînd, cartea lui Bertrand Russell dezvăluie numeroase aspecte puțin cunoscute în țările occidentale și mai ales în S.U.A. Sînt prezentate mărituri și dovezi despre folosirea armelor chimice și cu gaze, bacteriologice și cu fosfor. Sînt arătate efectele năpalmului și ale altor arme pe care militarii americani — potrivit unor proprii recunoașteri neechivoce — le experimentează „pe viu”. Cître și relații vorbesc cu glas îndignat despre rănile „libertății” cu care se mîndrește ocupația americană în Vietnamul de sud: mil de lagăre de concentrare și de muncă forțată, torturarea prizonierilor și suspensii, oprimare și teroare în rândurile populației civile, bombardarea școlilor, spitalelor, templelor... într-o nesfîrșită enumerare de fapte.

Glasul autorului capătă accente de îndăpărtată revoltă atunci cînd își exprimă propria sa atitudine față de politica S.U.A.: „Mă opun astăzi agresivității S.U.A. la fel de ferm cum m-am opus în 1939 agresivității naziste... Cel care comit crime trebuie să fie izolat”. În cadrul repetatelor chemări la sprijinul opiniei publice

mondiale pentru a determina Statele Unite să înceteze agresiunea și pentru a asigura totodată triumful dreptului suveran al poporului vietnamez de a-și hotărî singur soarta, Bertrand Russell se adresează înșis soldaților americani aduși în Vietnam, arătîndu-le că ei sînt de fapt instrumente brutale ale unei politici condamnate de popor. Reținea pentru care voi soldați americani — la fel ca — este de a suprima poporul vietnamez care luptă pentru a se elibera de stăpînire militară străină. Știi voi că S.U.A. dispun de 300 miliarde în lume, aproape toate acestea fiind folosite împotriva populației din țările în care există aceste baze?”

Alături de numeroși oameni politici din Marea Britanie, Bertrand Russell expune într-un capitol semnificativ agresiunii S.U.A. pentru poporul britanic, dezaprobind în mod ferm sprijinul pe care succesivele guverne de la Londra l-au acordat și continuă să-l mai acorde politicii Washingtonului. El amintește în numele autorității morale a opiniei publice

Sub titlul de mai sus săptămînalul vest-german „DIE ANDERE ZEITUNG” publică un articol despre caracterul așa-zisului „ajutor pentru dezvoltare” acordat de către un număr de state occidentale.

Preștăpita dintre țările industriale și țările agrare rămase în urmă se adîncesc continuu. Acestea din urmă staționează, în timp ce primele își măresc rapid veniturile, înegalitatea nu se micșorează, ci dimpovește devine și mai mare. Acest adevăr e confirmat de faptul că stătelor industriale le revin 22 la sută din populația pămîntului și 70 la sută din venitul mondial, în timp ce celorlalte state — 70 la sută din populația lumii și numai 22 la sută din venitul mondial.

S.U.A. și statele industriale capitaliste continuă să insiste asupra menținerii unui nivel cît mai scăzut al preturilor la mărfurile livrate de țările rămase în urmă — materii prime și produse agricole. În schimb, statele capitaliste își vînd propriile lor produse industriale la preturi cît mai ridicate. „Foarfeca” preturilor celor două feluri de produse a crescut continuu. Potrivit unor calcule făcute de O.N.U., din 1950 țările „lumii a treia” au suferit datorită acestei dezvoltări nefavorabile pierderi cît de mari încît avantajele așa-numitului „ajutor pentru dezvoltare” au fost complet anihilate. S-a dat cu o mină, s-a lăsat cu alta. Cîștințele preconizate de Conferința mondială pentru comerț și dezvoltare din 1964 privind stabilizarea preturilor la materiile prime a rămas neîndeplinită pînă în ziua de azi și

nu există perspectiva ca ele să fie îndeplinite într-un viitor apropiat. Interese puterice se opun unei asemenea stabilizări. Ele urmăresc să tindă în continuare în mîna „lumea a treia” și să împiedice obținerea de către aceasta a unei adevărate independențe.

În timp ce, din motive de propagandă, se vorbește mult despre „ajutor pentru dezvoltare”, se trece totuși sub tăcere faptul că ei reprezintă numai într-o măsură mică un ajutor adevărat și că, în realitate, îl revine misiunea de a menține, în continuare, în dependență țările respective. „Ajutorul pentru dezvoltare” însumează circa 6 miliarde dolari anual, ceea ce reprezintă 0,85 la sută din veniturile naționale ale stătelor industriale respective. În schimb, cheltuielile de încarmare ale stătelor membre ale N.A.T.O. reprezintă 7,6 la sută, iar cele ale S.U.A. — chiar 11 la sută din venitul național. Mai trebuie remarcat că, în partea sa, contribuția „ajutorului pentru dezvoltare” nu reprezintă un „dar”, ci e constituit din credite comerciale care stabilesc obligația de a folosi fondurile pentru achiziții în țara creditorului. În cadrul acestor credite din cadrul „ajutorului pentru dezvoltare” crează noi relații de dependență: ele leagă țara debitoare de economia și politica țării creditoare. Spre deosebire de vechiul sistem colonial, neocolonialismul admite existența unor state îndependente, dar le menține sub control economic și financiar.

„Ajutorul pentru dezvoltare” acordat de Washington urmărește în modul cel mai fătăgă subordonarea țărilor în cauză. „Ajutorul” care menține această dependență și se întărește influența americană. Orice încercare de a obține o adevărată independență este înăbușită. Din Vietnamul de sud pînă în Congo și în țările latino-americane, „ajutorul” american și-a demonstrat foarte clar caracterul. El are menirea să mențină actuala formă arcaică a societății, să împiedice

orice adevărată dezvoltare. Politica promovată de Washington a avut ca urmare că în ultimul deceniu datorile Americii Latine și ale Europei de mai multe ori.

Forma cea mai dăunătoare a „ajutorului pentru dezvoltare” o constituie livrările de armament și echipamente militare. Și în această privință Washington oferă exemple grîitoare. Țările latino-americane, copleșite de grele probleme economice, dispun totuși, datorită „ajutorului” S.U.A., de armate cu mari efective care înghit lumățile din totalul cheltuielilor bugetare. Într-o anchetă publicată recent de Institutul de studii strategice” din Londra se arată că, din 1945, țările „lumii a treia” le-au fost livrate 4.500 de avioane de luptă cu reacție, 5.000 de tancuri, 224 nave de război, numeroase rachete dirijabile și un număr mare de arme de foc. Principalul furnizor de arme sînt S.U.A. Institutul amintit caracterizează aceste tranzacții drept unul din cele mai importante generatoare ale războiului rece. Printre furnizorii de armament se numără și R. F. Germană.

„Problemele „lumii a treia” devin tot mai explozive, numărul celor care suferă de foamete — tot mai mare. Indignarea crește, revolta se mărește. Chiar și statele latino-americane, care se află sub controlul Washingtonului, cer să se pună capăt înădușii în eroare a țărilor în curs de dezvoltare. Ele au propus stătelor africane și asiatice să promoveze o politică comună în ce privește comerțul exterior. De remarcat este și cuvintele ministrului de externe senezalez, înmăntă la recenta sesiune a Adunării Generale a O.N.U., care a cerut să se pună capăt „adevăratai furturi a lumii a treia”. „Noi legături economice” au menirea să realizeze acest deziderat!”

„Die Andere Zeitung” arată în încheiere că reducerea cheltuielilor de încarmare ar aduce o contribuție importantă la soluționarea problemelor arătate.

CHILE:

Demisie neacceptată

Martí, guvernul chilian și-a prezentat demisia. Agențiile de presă relatează din Santiago de Chile că această hotărâre a fost luată în urma unei ședințe a Senatului. Ce s-a întâmplat?

Președintele țării, Eduardo Frei, urma să întreprindă o vizită oficială în S.U.A. la invitația președintelui Johnson. Conform constituției Republicii Chile, președintele nu poate face o vizită oficială peste hotarele țării a solicitat aprobarea Senatului. Supusă Senatului, cererea lui Frei a fost respinsă cu 23 de voturi contra 15. Reacția celor 14 membri ai cabinetului față de hotărârea Senatului a fost demisia. Această demisie nu a fost însă acceptată de președintele Republicii Chile.

După cum menționează agenția France Presse, „asta pentru prima dată în istoria de 145 de ani a Republicii Chile, când parlamentul refuză președintelui autorizația de a face o vizită în străinătate”. Impotriva vizitei s-au pronunțat senatorii comunisti, socialisti, radicali și naționaliști, iar în favoarea ei senatorii partidului de guvernământ democrat-cristian.

În cercurile diplomatice din capitala chiliană se consideră că hotărârea Senatului reprezintă, în primul rând, o lovitură dată prestigiului președintelui Johnson. Interpretând rezultatul votului din Senat, observatorii apreciază că el reflectă, de fapt, poziții bine determinate ale diverselor grupuri politice, cunoscute de multă vreme. Astfel, reprezentanții Frontului de acțiune populară (coalitia formată din socialisti și comunisti) s-au opus vizitei lui Frei în S.U.A., datorită politicii Washingtonului în Vietnam. Radicalii și naționaliștii și-au manifestat prin votul lor nemulțumirea față de unele reforme progresiste inițiate de guvern.

Acțiuni ale forțelor patriotice sud-vietnameze

În ultimele 24 de ore patrioții și-au semnalat prezența în împrejurimile capitalei sud-vietnameze, în provincia Gia Dinh și în delta fluviului Mekong, unde importanțe efective americane sunt angajate în cadrul operației „Deck House Five”. Grupuri de patrioți au atacat cu mortiere și obuze ta-

băra de la Duc Long provocând pierderi foarte grele trupelor sud-vietnameze. Lupte între patrioți și trupele americano-saigonice au avut loc în apropierea bazei militare americane de la Bong Son, precum și în provincia de coastă Binh Dinh. Mai multe plutașe de soldați saigonici ce asigurau

paza bazei de la Bong Son au fost distruse. Forțele patriotice sud-vietnameze au doborât un elicopter al armatei americane care zbura deasupra regiunii situate la circa 37 de kilometri nord-est de Saigon. Toți cei opt militari americani ațiați la bord au pierit.

Congresul tinerilor voluntari

HANOI 18 (Agerpres). — Recent, la Hanoi a avut loc un congres al tinerilor voluntari participanți la lupta împotriva agresiunii americane, pentru salvarea națională. În prezența lui Ho Și Min, președintele Partidului celor ce muncesc din Vietnam și a altor conducători de partid și de stat, reprezentanții tinerilor voluntari au raportat succesele obținute în ultimele 18 luni în producție și luptă.

Felicitudinându-i pentru aceste succese, președintele Ho Și Min a amintit că printre cele 11 persoane cărora li s-au conferit ordinele recentului congres al eroilor și luptătorilor evidențiați, 44 au fost tineri. El a recomandat participanților la congres să depună eforturi și mai mari, pentru ca printre ei să se numere și mai mulți tineri eroi.

Participanții la congres au adresat o scrisoare C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam și guvernului R. D. Vietnam, în care și-au exprimat hotărârea de a învinge toate dificultățile și de a obține noi succese în muncă și în luptă, pînă la victoria finală.

Sesiunea de la Dubna

MOSCOVA 18. — Corespondentul Agerpres, S. Podina, transmite: La Dubna s-a deschis sesiunea ordinară a Comitetului reprezentanților impuniti și guvernatorilor statelor membre ale Institutului unificat de cercetări nucleare. Președinte al acestei sesiuni a fost ales A. M. Petrosian, președintele Comitetului de stat pentru energie atomică al U.R.S.S. Raportul despre activitatea institutului unificat pe anul 1966 și despre sarcinile pe anul 1967 a fost prezentat de acad. N. N. Bogoliubov, directorul institutului.

În prima ședință a sesiunii, A.M. Petrosian a dat citire unui mesaj de salut adresat de direcția Institutului academiceianului Horia Hu-

lubei, cu prilejul celei de-a 70-a aniversări a zilei de naștere. Mesajul a fost predat apoi împreună cu un dar reprezentantului român, acad. Șerban Țițeica, spre a fi transmise sărbătoritului.

Semnarea unui acord româno-sovietic

MOSCOVA 18 — Corespondentul Agerpres, Silviu Podina, transmite: La 18 ianuarie a fost semnată la Moscova un acord între Republica Socialistă România și U.R.S.S. cu privire la livrarea de către U.R.S.S. a unor instalații din domeniul energiei electrice, metajuridic și prelucrării deșeurilor din lemn.

Din partea română acordul a fost semnat de Nicolae Nicolae, adjunct al ministrului comerțului exterior, iar din partea sovietică de M.N. Sulovev, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru relații economice externe.

Sărbătorirea Zilei de luptă pentru independența Tunisiei

TUNIS 18 (Agerpres). — Poporul tunisian a sărbătorit la 18 ianuarie Ziua luptei pentru independență. În urma cu 15 ani, autoritățile coloniale, încercând să lichideze mișcarea de eliberare națională, au arestat pe conducătorii partidului „Neo Destur” și ai altor organizații progresiste. Ca răspuns la acțiunile autorităților, în întreaga țară au avut loc mari greve, demonstrații și mitinguri.

După dobândirea independenței, Tunisia a obținut importante succese. Cu prilejul sărbătoririi Zilei de luptă pentru independență, Biroul Politic al Partidului socialist desturian (fost Neo Destur) a dat publicității o declarație în care se arată că poporul tunisian este ferm hotărât să pășescă înainte pe calea consolidării continue a independenței sale naționale.

După vizita cancelarului Kiesinger la Paris

BONN 18 (Agerpres). — Cancelarul Kiesinger și ministrul de externe Brandt au raportat grupurilor parlamentare creștin-democrat și, respectiv, social-democrat asupra rezultatelor convorbirilor pe care le-au avut la Paris cu comenții de stat francezi. Cancelarul a declarat că vizita „a dat un impuls relațiilor franco-vest-germane”. La rândul său, Willy Brandt a spus că divergențele de păreri nu înseamnă neapărat antagonisme. El a arătat că întrevederile de la Paris au permis să se examineze cu realism problemele bilaterale și multilaterale. Ministrul a precizat că cele două părți au căzut de acord asupra existenței interesului comun pe planul relațiilor cu țările din Europa răsăriteană, a posibilităților de colaborare bilaterala în domeniile cultural, economic, științific și tehnic, și a diverselor acțiuni comune care ar putea fi întreprinse de cele două guverne în Piața comună.

Miercuri cancelarul vest-german Kiesinger a prezentat în fața Bundestagului o informare privind rezultatele convorbirilor pe care le-a avut la Paris. Cu acest prilej el a afirmat că cooperarea dintre Franța și R.F.G. va constitui „o constantă” a politicii guvernului vest-german. Președintele Franței a continuat Kiesinger, a luat act

de argumentele pe care le-am expus și prin care am arătat că intrarea Marii Britanii în Piața comună corespunde intereselor economice ale R.F.G.”.

PARIS 18 (Agerpres). — În cadrul unei ședințe a guvernului francez care a avut loc ieri, generalul de Gaulle, comentând recenta vizită în capitala Franței a cancelarului vest-german Kiesinger, a subliniat dorința comună a celor două părți de a reactiva cooperarea între ele. Couve de Murville, ministrul afacerilor externe, a subliniat, la rândul său, că vizita lui Kiesinger a lăsat „o impresie satisfăcătoare” și că tratativele franco-vest-germane „au marcat un progres spre destinderea europeană” și un progres în cooperarea practică între Franța și R.F.G. în domeniul tehnologic.

Divergențe în partidul liberal englez

LONDRA 18 (Agerpres). — Jo Grimond și-a făcut cunoscută hotărârea de a demisiona din funcția de lider al Partidului liberal din Marea Britanie. După dezbaterile care au avut loc marți, grupul parlamentar al acestui partid a desemnat ca succesor al lui Grimond pe Jeremy Thorpe, reprezentantul aripii de stînga a partidului. Neașteptata demisie a lui Grimond lasă să se înțeleagă că partidul liberal este frământat de serioase divergențe de opinie. Se știe că în partid există o puternică aripă de stînga a tinerilor liberali, care s-a manifestat cu foarte mult vigoren la ultimul congres al partidului, și o aripă de dreapta care își recrutaază susținătorii din rândul conservatorilor nemulțumiți.

Misiunea unui nou lider al Partidului liberal nu va fi deloc ușoară. Jo Grimond a personificat timp de 10 ani partidul și s-a bucurat de o deosebită popularitate în rândul cercurilor politice britanice. Plecarea sa va crea probleme serioase în reținerea celor 2-3 milioane de alegători care își dau deciziile votului liberalilor.

N.A.T.O. Ce părea normal la Paris trebuie reconsiderat la Roma

ROMA 18 (Agerpres). — Cu prilejul deschiderii lucrărilor celei de-a 30-a sesiuni a Colegiului așezării la N.A.T.O., la Roma a fost inaugurat noul sediu al acestuia, transferat în luna noiembrie de la Paris. Au participat oficialități italiene, precum și reprezentanți ai statelor membre ale N.A.T.O. Generalul Lemnitzer, comandantul suprem al forțelor armate ale N.A.T.O. din Europa, s-a pronunțat pentru întărirea în continuare a Alianței atlantice. În același timp, el a arătat că sarcinile Colegiului apărării N.A.T.O. nu sînt ușoare. „Un mare număr de lucrări care nu se păreau normale la

O hotărâre a Consiliului de Miniștri al R. P. Polone

VARȘOVIA 18 (Agerpres). — Consiliul de Miniștri al R. P. Polone a adoptat recent o hotărâre cu privire la principiile organizării și activității uniunilor industriale. Acestea sînt organe ale administrației economice, create în urmă cu cîțiva ani, pentru îndeplinirea în mai bune condiții a sarcinilor planului economice naționale și satisfacerea necesităților pieței. Pînă acum statutele uniunilor erau provizorii.

Noua hotărâre a Consiliului de Miniștri, care precizează concret principiile de funcționare și organizare a uniunilor industriale, prevede că acestea conduc, coordonează, supraveghează și reprezintă interesele întreprinderilor grupate în cadrul lor; întreprinderi industriale, de comerț exterior, institute de cercetări științifice și alte instituții de interes național sau local dintr-o anumită ramură de producție.

Uniunile stabilesc direcțiile activității economice a ramurii respective și conduc activitatea pentru realizarea lor, pe baza planurilor economice naționale. Planurile uniunilor industriale, alcătuite în

conformitate cu propunerile întreprinderilor, vor constitui baza elaborării planurilor economice naționale.

Uniunile funcționează pe baza principiilor gospodăriei chibzuite. Întreprinderile de producție subordonate lor se conduc, de asemenea, pe baza principiilor de gospodărie chibzuite internă.

Sarcini importante revin uniunilor în ce privește comerțul exterior. Printre acestea figurează în special studierea cererii și ofertei și stabilirea pe această bază a direcțiilor dezvoltării producției. Uniunile capătă dreptul de a acționa ca birou sau întreprindere de comerț exterior și primesc o cotă din încasărilor valutare realizate din tranzacțiile cu străinătatea.

În scopul verificării noulor forme de conducere și de perfecționare a metodelor de gospodărie în cadrul ramurilor industriale, hotărârea recomandă experimentarea lor mai departe, o atenție deosebită acordându-se limitării în continuare a sferii indicatorilor cu caracter directiv și înlocuirii acestora cu alte pîrgiți economice și stimulente ale contresărilor materiale.

În Angola unități ale mișcării de eliberare luptă cu îndrăgine împotriva colonialiștilor portughezi

Patrioții sud-vietnamezi provoacă zilnic mari pierderi inamicului. În fotografie: un tanc american capturat de o unitate a Frontului Național de Eliberare

S.U.A. ESCALADA BUGETULUI MILITAR

„Vom avea de înfruntat cheltuieli și mai mari, pierderi și mai mari, suferințe și mai mari” — această frază din mesajul prezidențial rostit la deschiderea Congresului, care oferă poporului american perspectiva unor noi sacrificii în numele cauzei murdare a războiului în Vietnam, se materializează în hotărâri efective. Marți seara, în cadrul unei conferințe de presă, președintele a anunțat că plafonul cheltuielilor militare ale S.U.A. va atinge în anul financiar 1967/1968 nivelul-record de circa 73 miliarde de dolari. Această sumă este cu circa 5 miliarde de dolari mai mare decât cheltuielile pe exercitiul care se încheie la 1 iulie 1967. Dar înesă aceste cheltuieli pe anul financiar în curs sînt mai mari cu aproximativ 8 miliarde de dolari, sau 13,5 le sunt, față de previziunile făcute la începutul anului 1966.

armate ale S.U.A. în Vietnamul de sud pînă la 31 ianuarie și la peste o jumătate de milion pînă la sfîrșitul anului. După cum s-a anunțat în mesajul asupra „Stării Uniunii”, totalul bugetului de cheltuieli se va cifra la 135 miliarde dolari — plafon fără precedent în S.U.A. atît în timpul ultimului război mondial, cît și în timpul războiului purtat de S.U.A. în Coreea.

De unde urmează să fie acoperite aceste sume fabuloase? Este clar că umflarea cheltuielilor se va răsfrînge sub forma unor noi poveri asupra meselor largi de contribuabili. Chiar prin mesajul amintit s-a anunțat o mîrire a impozitelor cu 6 le sunt. În același timp, specialiștii așteaptă o creștere a presiunii inflaționiste. Pe de altă parte, în aceeași conferință de presă de marți, președintele a anunțat că „administrația speră să realizeze economii de 3 miliarde dolari reducînd sau amînînd o oarecare număr de programe civile adoptate anul trecut de Congres”. De pe acum se consideră că vor fi puse definitiv „la frigider” proiectele cu caracter social înăgăduite alegătorilor în timpul campaniei electorale, de tipul proiectelor

SUB „SABIA LUI DAMOCLES”

Prima etapă a turneului vest-european al premierului britanic s-a încheiat. Marți la amiez, Harold Wilson a părăsit Roma, „convins — după cum scrie agenția France Presse — că drumul Angliei spre Piața comună este plin de obstacole, pe care el însuși le-a calificat drept formidabile”. Etapa

— au ocupat majoritatea timpului înfîlîrilor. Obstacolele însă abia vin. Etapa a doua, de la Paris, se anunță cea mai dificilă, căci, după cum scrie miercuri și ziarul „Combat”, „în capitala Franței problema se prezintă sub un unghi cu totul diferit decît la Roma. Este stăruitor, dacă nu este totuși ostil adevizării Marii Britanii și dacă ar putea cu greu să-i permită un al doilea veto, scoțesele toțuși că problema nu s-a cost încă”. Presa franceză relevă că una din condițiile pe care Anglia ar trebui să le îndeplinească este aceea că ea să dea „cea mai bună dovadă a independenței sale față de Statele Unite”. Pe de altă parte, bășile Angliei la usa Pieței comune sînt umările cu ochi mari în Australia și Noua Zeelandă. Alți australienți cîi și neozelandezii consideră că, dacă, în polide greutăților pe care le înfîlîm, Anglia ar reuși totuși să intre în Piața comună, sabia lui Damocles ar alina deasupra comerțului lor exterior. Explicația nu-i greu de

găsit. Să luăm, de pildă, cazul Noii Zeelande. 90 la sută din exportul său de carne, 80 la sută din produsele lactate, precum și 2/3 din exportul de lînă, au drumul Marii Britanii. Datorită existenței sistemului preferențial al Commonwealthului, carnea, brînzeturile și altul neozelandez sînt admise în Anglia fără taxe vamale și nelimitate cantitative. „Deci Marea Britanie ar intra în rîndul celor șase, scrie ziarul „New York Times” — pe baza Tratatului de la Roma, Noua Zeelandă ar plăti taxe de 20 la sută pentru carne, 24 la sută pentru lînă, și delorită obstacolelor tarifare, exportul său s-ar reduce la mai puțin de jumătate”. Cam la fel se prezintă lucrurile și în ce privește Australia.

Este adevărat că premiul Wilson a asigurat ațit Canberra cît și Wellingtonul că „relăturarea Angliei la C.E.E. nu va avea loc în defirmul tradiționalelor relații comerciale cu cele două țări”. Dar aceste asigurări n-au fost de natură să temperze spiritele. În 1963, cînd s-a discutat pentru prima dată problema intrării Angliei în rîndurile „celor șase”, în cele două țări s-a manifestat o vîldîș nervozitate. Străduindu-se să evite o nouă izbucnire a nemulămurilor, cercurile oficiale australiene și neozelandeze au urmărit de astă dată să nu-și exteriorizeze îngrijorarea.

HAGA. Conferința ministrilor de finanțe și țărilor membre ale Pieței comune, care s-a desfășurat la Haga, a căzut de acord că prețul aurului nu constituie „o problemă imediată”. Miniștrii au hotărît să-și concentreze atenția asupra reformării metodelor de acordare a creditelor internaționale, care se încheiează în structura Fondului Monetar Internațional.

ROMA. Direcția căilor ferate de stat din Italia s-a anunțat că aproape o treime din rețeaua feroviară a țării, și anume 5200 km, urmează să fie închise din motive de economie.

BUDAPEȘTA. Directorul general al întreprinderii de comerț exterior „Technomex” din R.P. Ungară a înmînat lui F. Dreyfus, președintele concernelor franceze „Renault”, documentele prin care guvernul ungar a aprobat acordul cu privire la participarea unui consorțiu franco-vest-german la construirea unei uzine de motoare Diesel în R.P. Ungară. La încheierea acordului vor participa firmele „Renault”, „Man” și „Ferrostaht”, iar valoarea totală a lucrărilor pe care le vor realiza aceste firme se va ridica la 110 milioane franci.

KHARTUM. Ministrul afacerilor externe al Sudanului, a declarat că orice agresiune împotriva Siriei va fi considerată drept o agresiune împotriva țării sale și a asigurat guvernul sirian într-o asemenea eventualitate de sprijin Sudanului.

PEKIN. La invitația Ministerului Afacerilor Interne al R.P. Chineze, miercuri a sosit la Pekin ministrul afacerilor interne al R. D. Vietnam, Ung Van Kiem.

BEIRUT. O bombă de o forță redusă a explodat sub autoturajul fostului prim-ministru sirian, Salah Bitar, aflat în prezent la Beirut. Autoturajul lui Bitar a fost ușor avariat, dar el a rămas nevinovat.

TEL-AVIV. Miercuri a fost înfrîntă, dintre Israel și Iordania, o acțiune de război. Potrivit unui comunicat dat publicității la Tel-Aviv, în cursul ciocnirii trei militari israelieni au fost ușor răniți.

VIENA. A fost semnat un acord comercial între R. S. Cehoslovacă și Austria pe anii 1967—1971.

NEW YORK. Cosmoștul fizician american Robert Van de Graff, inventatorul acceleratului ce-i poartă numele și care este folosit în tratarea cancerului și în fizica nucleară, a decedat la Boston, în vîrstă de 85 de ani.

PARIS. Referendumul din Somalia franceză a fost stabilit pentru 19 martie. Alegătorii urmează să se pronunțe pentru sau împotriva rîmnerii teritoriului lor în cadrul Republicii Franceze.

COMENTARIU

romană a constituit un „start bun” în operațiunea de explorare a poziției „celor șase”, guvernul italian realizîndu-și poziția favorabilă intrării Marii Britanii în Piața comună. Ceea ce este important însă — relatează A.F.P. — este că „amplarea dificultăților operației a apărut chiar din această primă etapă”. Discuțiile asupra acceptării în mod necondiționat de către Anglia a prevederilor Tratatului de la Roma, inclusiv a controverșelor politice agricole — unde opoziția britanică se face cel mai mult simțită

Redu BOGDAN